

Vítání občánků města Kamenický Šenov

Dne 26. 4. 2014 se v obřadní síni města Kamenický Šenov konalo slavnostní vítání občánků našeho města. Celkem přijal za právoplatné občany města Kamenický Šenov pan starosta Bc. František Kučera 11 občánků.

Jsou to:

- * Moravec Ondřej
- * Černá Heidi Anna
- * Hrušková Klára
- * Koucký Antonín
- * Bárta Václav
- * Hájková Daniela
- * Novák Matěj
- * Šulcová Victoria
- * Vaněk Jan
- * Podrábský Jan
- * Bröcklová Karolína

Slavnostní atmosféru umocnilo vystoupení dětí z mateřské školy náměstí Míru.

Tímto děkujeme učitelkám z mateřské školy, dětem a rodičům dětí za přípravu vystoupení. Poděkování také patří našemu sponzorovi, panu Václavu Chaloupkovi, který je pořadatelem prodejních

trhů, za sponzorský dárek – plyšové hračky pro naše malé občánky.

Irena Koutecká
referent správního odboru

Pouť u Křížové cesty

Přátelé Křížové cesty a město Kamenický Šenov pořádají dne 14. 6. 2014 tradiční Pouť u Křížové cesty.

Návštěvníci se mohou těšit na stánky s různým zbožím, občerstvením a dobrou zábavu, ke které budou hrát kapely Ka-Še band a Březí vlci. Pro děti budou probíhat různé soutěže, za které budou vždy odměněny. Přijede dětské divadýlko, bude připravena zdarma trampolína a skákací hrad.

Mohou si zahrát paintball a zaježdit si na koni.
Zveme všechny,
kdo chtějí prožít hezký den.

Zahradní slavnost na Práchni

V sobotu 14. 6. 10 od 14:00 hod. se na školní zahradě koná zahradní slavnost.

Bude zde vystoupení dětí ze školy i školky, rozloučení předškoláků ze školky a jejich přivítání do školy a rozloučení se čtvrtáky. Tématem letošní slavnosti je kulaté výročí založení školy na Práchni.

Pozvánka na přednášku o historii školy na Práchni a o historii Práchně

V úterý 10. 6. 2014 od 17 hod. v ZŠ a MŠ Prácheň bude mít PhDr. Vladislav Jindra přednášku na téma staré školy na Práchni a historii Práchně.

Zveme srdečně všechny občany blízkého i vzdáleného okolí Kamenického Šenova.

Ohlédnutí za Velikonoční výstavou

Ráda bych se ještě jednou vrátila k Velikonoční výstavě, za jejíž realizaci jsem moc ráda a to hned z několika důvodů. Za prvé se nám sešly opravdu pěkné obrázky a výrobky (je vidět, že v Šenově máme šikovné děti), které vyzdobily celý velký přednáškový sál a rozveselily nám to tam. A za druhé jsem za výstavu moc ráda hlavně proto, že to byla společná akce všech šenovských škol a školek. Je hezké vidět, že spolu tyto instituce „nesoupeří“, ale právě naopak spolupracují a vytváří společné akce. Doufám, že toto bude pokračovat i do budoucna a vypadá to nadějně – další společnou akcí bude Dětský den, který se bude konat v sobotu 31. května u Panské skály.

Potěšil mě velký počet návštěvníků i výtěžek z dobrovolného vstupného 1.046 Kč, který bude použit na odměny pro děti prá-

vě v rámci společného Dětského dne.

Chtěla bych ještě jednou poděkovat všem učitelkám, které s dětmi kreslily a vyráběly a také výstavu nainstalovaly. Samozřejmě také členům Klubu žen a Klubu důchodců a Technické četě, kteří se podíleli na organizaci výstavy.

Vybráno z návštěvní knihy:

„17. 4. Šla jsem sem s dcerkami, aby se pokochaly a užily si předvelikonoční čas. Moc pěkné. ZM“

„19. 4. Krásná výstava. Některé techniky jsme nikdy neviděli. Zelenková“

Klára Machová
vedoucí Kulturního centra

INFORMACE Z RADNICE

NOVÉ AUTO PRO HASIČE

Naši dobrovolní hasiči se konečně dočkali. Město ze svého rozpočtu uvolnilo peníze na celkovou opravu hasičského vozidla LIAZ CAS 25. Celkové náklady projektu vynaložené na opravu vozidla ve výši 1 527 020,- Kč byly hrazeny 60% (916 212,-Kč) z dotačního programu „Podpora rozvoje požární ochrany v Libereckém kraji“ a 40% (tj. 610 808,-Kč) z rozpočtu města Kamenický Šenov. Slavnostní předání a „Lízín“ křest, který se uskutečnil na velikonoční sobotu 19. 4. 2014, proběhl za účasti hejtmána Libereckého kraje Martina Půty, plk. Mgr. Josefa Mála v zastoupení HZS LBK, ředitele HZS ČL plk. Mgr. Vladimíra Formánka a zástupců dodavatelské firmy KOMET. Chvilí před slavnostním aktem, kdy bylo vše připraveno, byl vyhlášen operačním střediskem výjezd k hořícímu autu. Shodou

okolností to byl vůz redaktora POŽÁRY.CZ, který jel připravovat reportáž slavnostního křtu. Vypadalo to jako předem připravená akce, ale všichni jsme věděli, že tomu tak nebylo. Byla to opravdová premiéra naší „LÍZY“. Závěrem bych chtěl poděkovat zastupitelům města, Libereckému kraji a dodavatelské firmě KOMET za to, že naše staré hasičské auto vypadá jako nové.

Zbyněk Jech
místostarosta

JAK POKRAČUJÍ PRÁCE NA KOUPALIŠTI

Jaro je v plném proudu a mnozí z Vás si kladou každoroční otázku, jak to bude v letošním roce s koupalištěm. Práce byly již zahájeny za plného úsilí dobrovolných hasičů a to vypuštěním vodní nádrže. Dále bude pokračovat její oprava, která byla započata v loňském roce. Současně došlo k zatrubnění samotného přítoku vody a k zahájení odvodňovacích prací bažiny za dolní vjezdovou branou za pomoci sponzorů. Další práce byly zahájeny brigádou 26. 4. 2014. V rámci těchto prací jsme s dobrovolnými brigádníky z řad občanů opravili a natřeli nosné konstrukce laviček, došlo ke srovnání terénu po výkopových pracích, sekání trávy, vyklizení stávajících budov od nepořádku způsobeného vandaly. Pokračovat by měly také práce na obnovení beach volejbalového hřiště, na které je dodání materiálu přislíbeno sponzorsky. Do budoucna bychom chtěli vybudovat nové sociální zařízení.

Všem, kteří se doposud podíleli na obnově koupaliště, patří velký dík.

Jak jste se dočetli, je dodání množství materiálu zajištěno sponzory, avšak práci musíme zajistit sami. Jste-li přesvědčeni, že patříte do skupiny lidí, kterým záleží na zachování areálu, přijďte nás podpořit vlastními silami. Termíny brigád sledujte na webových stránkách našeho města, facebooku a plakátovacích plochách.

Zbyněk Jech, místostarosta

Uctění památky obětí 2. sv. války

Dne 8. května si naše město připomělo 69. výročí konce druhé světové války.

Při té příležitosti proběhlo každoroční slavnostní položení věnce k pomníku obětí fašismu panem starostou a panem místostarostou.

Šenovská čarodějnice

Jako každý rok i letos uspořádali naši dobrovolní hasiči ve spolupráci s Motosport klubem Panská skála, měststem Kamenický Šenov a tentokrát i šenovskými fotbalisty a Přáteli křížové cesty pálení čarodějnic. Vše se konalo na fotbalovém hřišti za krásného slunečného počasí. Celé odpoledne zde probíhaly soutěže, za které si děti domů odnášely drobné odměny a sladkosti. Při soutěžích všem pořádně vyhládlo, a tak přišlo na řadu opékání buřtů. Vyvrcholením dětského programu pak bylo vyhlášení nejhezčí a nejmladší dětské čarodějnice či čaroděje. Nejmladšího čaroděje nebylo těžké najít, horší to ovšem bylo s tou nejhezčí – odborná porota se proto rozhodla diplomem a maličkostí odměnit všechny zúčastněné.

Po vyhlášení už všichni netrpělivě čekali na zapálení vatry a spálení té naší šenovské čarodějnice, ta díky našim hasičům shořela jedna dvě. Nejkrásnější čarodějnicí v kategorii 15 – 200

(Pokračování na stránce 4)

(Pokračování ze stránky 3)

let se oprávněně stala paní Nataša Ulyrchová.

Krásným zpestřením pozdního večera pak bylo soutěžní překvapení, čili překážková dráha dvojic (jeden druhého vezl v kolečku), kterého se zúčastnil i pan starosta s manželkou, pan místostarosta, zaměstnanci úřadu, technické čety, hasiči a další šenovští občané. Soutěžily vždy dvě dvojice, z nichž ta lepší postoupila do dalšího kola. Finále nakonec

skončilo remízou pana místostarosty Jecha, který vezl na kolečku slečnu Zaťkovou a paní Machovou a pana Starosty z technické čety, který vezl svého spolupracovníka pana Davida.

Poděkování patří všem, kteří se akce zúčastnili a zejména pak dobrovolným hasičům za jejich práci. Nesmíme zapomenout ani na hudební skupinu Septima, která celý večer hezky hrála.

Klára Machová
vedoucí Kulturního centra

TURNAJ PREVENCE KRIMINALITY KAMENICKÝ ŠENOV

V hale základní školy v Kamenickém Šenově se 16. 5. 2014 odehrál turnaj PREVENCE KRIMINALITY v malé kopané. Turnaje se zúčastnilo celkem pět mužstev. Jednalo se o výběry POLICIE ČR, SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ, MĚSTSKÉHO ÚŘADU KAMENICKÝ ŠENOV, ZÁKLADNÍ ŠKOLY KAMENICKÝ ŠENOV A VÝCHOVNÉHO ÚSTAVU KAMENICKÝ ŠENOV.

Deset utkání bylo odehráno ve sportovním duchu a před obstojnou diváckou kulisou. Suverénním vítězem turnaje se stalo mužstvo MĚSTSKÉHO ÚŘADU, které neztratilo jediný bod. Na druhém místě skončil tým VÝCHOVNÉHO ÚSTAVU a pomyslné bronzové medaile získali příslušníci POLICIE ČR. Na čtvrtém a pátém místě skončili se stejným bodovým ziskem mužstva SBORU DOBRO-

VOLNÝCH HASIČŮ a ZÁKLADNÍ ŠKOLY.

O jasné převaze borců z úřadu sídlícího v budově na náměstí svědčí i to, že jako jediní měli ve svém výběru dvě mladé dámy. Obě tyto dámy prokázaly nejen velkou odvahu, ale i kus fotbalového umění a proto byly odměněny cenou za individuální výkon, stejně jako Tomáš Jungvirt (SDH), který se v zápalu hry zranil. Vítězné mužstvo po té získalo do své péče putovní pohár, který byl pro tuto příležitost vytvořen. Poděkování za uspořádání turnaje patří všem zúčastněným – zvláštní poděkování pak vedoucím pracovníkům všech zúčastněných subjektů.

Smyslem tohoto turnaje bylo navázání osobních a neformálních vztahů mezi zaměstnanci státní správy a samosprávy

a členy integrovaného záchranného systému působících v Kamenickém Šenově. Stejně důležitým smyslem turnaje bylo umožnění prezentace chlapců z výchovného ústavu a jejich začlenění do aktivit v Kamenickém Šenově. Bohužel se nezúčastnilo mužstvo složené z občanů romské národnosti žijících v Kamenickém Šenově, kteří se omluvili z důvodu pracovní vytíženosti. Nicméně byla avizována účast Romů na případném dalším turnaji.

V budoucnosti bychom rádi uspořádali další ročník turnaje a to v rozšířené podobě a se zapojením širší veřejnosti.

Za pořadatele Policii ČR
místně příslušný policejní inspektor.

SHROMAŽDIŠTĚ ODPADU

Marius Pedersen

UMÍSTĚNÍ: areál vedle budovy Městského úřadu, Osvobození 470, Kamenický Šenov

PROVOZNÍ DOBA:

DRUHY ODPADŮ:

	DUBEN						
Po		7	14	21	28		
Út	1	8	15	22	29		
St	12:00 - 17:00	2	9	16	23	30	
Čt		3	10	17	24		
Pá		4	11	18	25		
So	8:00 - 12:00	5	12	19	26		
Ne		6	13	20	27		

	KVĚTEN						
	5	12	19	26			
	6	13	20	27			
	7	14	21	28			
	1	8	15	22	29		
	2	9	16	23	30		
	3	10	17	24	31		
	4	11	18	25			

	ČERVEN						
	2	9	16	23	30		
	3	10	17	24			
	4	11	18	25			
	5	12	19	26			
	6	13	20	27			
	7	14	21	28			
	1	8	15	22	29		

	ČERVENEC						
Po		7	14	21	28		
Út	1	8	15	22	29		
St	12:00 - 17:00	2	9	16	23	30	
Čt		3	10	17	24	31	
Pá		4	11	18	25		
So	8:00 - 12:00	5	12	19	26		
Ne		6	13	20	27		

	SRPEN						
	4	11	18	25			
	5	12	19	26			
	6	13	20	27			
	7	14	21	28			
	1	8	15	22	29		
	2	9	16	23	30		
	3	10	17	24	31		

	ZÁŘÍ						
	1	8	15	22	29		
	2	9	16	23	30		
	3	10	17	24			
	4	11	18	25			
	5	12	19	26			
	6	13	20	27			
	7	14	21	28			

	ŘÍJEN						
	6	13	20	27			
	7	14	21	28			
	1	8	15	22	29		
	2	9	16	23	30		
	3	10	17	24	31		
	4	11	18	25 (1.11.)			
	5	12	19	26 (2.11.)			

x = provoz v období duben až říjen 2014, lichá středa 12:00 - 17:00, sudá sobota 8:00 - 12:00

!!! posledním dnem provozu v roce 2014 je sobota 1. listopadu 2014 8:00 - 12:00

NEBEZPEČNÝ ODPAD	OBJEMNÝ ODPAD	OSTATNÍ
- zbytky starých barev - motorové oleje a olejové filtry - zaolejované předměty - všechny druhy baterií - masti, léky - roztoky, domácí chemikálie	- nábytek - zbytky dřeva - zbytky keramiky - zbytky plastů a pryže - textilie	- vysloužilé elektrospotřebiče (lednice, mrazáky, TV, PC, varné konvice, monitory, tiskárny, tonery, cartridge, fotoaparáty, kamery, telefony, žehličky, pračky, sušičky, sekačky, osvětlovací zařízení aj.) - pneumatiky z osobních vozů

!!! **NELZE ODEVZDÁVAT !!!**

- stavební odpad
- odpady obsahující azbest (eternit)
- biologický odpad (větvě, trávu)
- lepenku
- nákladní a traktorové pneumatiky

Jmenované odpady neodkládejte do sběrných nádob komunálního odpadu rozmístěných ve městě, neboť ztěžují využití odpadu jako suroviny.

Společenská kronika

GRATULACE K ŽIVOTNÍMU JUBILEU
Své významné životní jubileum oslavili:

v dubnu
Jiří Novák
Antonie Blažejovská

v květnu
Stanislava Brustmannová

Poděkování

Děkuji MÚ - paní Kučerové, za milou pozornost a projevené blahopřání k mým narozeninám.

Stanislava Brustmannová

Napsali nám

Důchodci v Česku

„Nepochybuji o tom, že velká část seniorů je díky cenové hladině (zejména nákladům na bydlení) a nízkým důchodům velmi vzdálená průměrným příjmům. Část z nich je bezpochyby odkázána na naši sociální pomoc, včetně hospiců a obdobných zařízení.“

Jenomže vedle těchto skupin je daleko nejpočetnější skupina relativně mladých seniorů, kteří se čím dál více vymykají tradičnímu pojetí seniora jako roztomilé stařenky nebo stařečka, kteří žijí ve svém světě vzpomínek. Tito senioři žijí naší současností, ne minulostí. Zajímají se o naši současnost, zajímají se o politiku a mají své názory. Často se opírají o svou zkušenost, ale neuzavírají se do ní. Chtějí patřit do dnešní doby.

Jejich vzdělání, kultura i zájmy značně přesahují nabídku dnešního televizního nebo rozhlasového vysílání, úroveň našich médií. Jenom příjem a zpravidla velmi napjatý rodinný rozpočet jim nedovoluje aktivněji se účastnit kulturního života. V muzeích a na výstavách (tam, kde jsou pro ně výraznější slevy) tvoří většinu návštěvníků. Není divu, patří vesměs mezi vzdělanější a kulturnější část našeho národa. Jejich vzdělání bylo totiž širší, než je dnešní stále se zvyšující specializace. Kdysi se užíval termín klasické vzdělání.

Není to generace odchovaná dechovkou. Jsou odchováni Beatles, rockovou hudbou, studentskými revoltami šedesátých let, Elvisem Presleym, Ginsbergem a Kerouacem. Ti starší jaz-

zem a zejména swingem. Dobrou literaturou. Všimněte si na koncertech vážné hudby – netleskají mezi větami symfonie. Kritizují televizi a často ji vypínají. Smějí se současným moderátorům – jejich češtině i jejich znalostem. Mají rádi televizní seriály pro pamětníky. Ne ze sentimentu. Ale protože bez ohledu na ideologický balast jsou chytřejší než dnešní. Jsou vypointované. Lépe napsané, lépe režirované, lépe hrané. Prostě profesionálnější. Neodbyvané.

Kdykoli městská část pořádá pro seniory kulturní akci jako divadelní představení, koncert nebo výstavu, vždycky je nabitá. Od běžného publika se senioři liší jenom tím, že jsou elegantnější, zdvořilejší. Byli zvyklí pohybovat se v kulturním prostředí. Svědčí o tom jejich šatník.

Chtějí žít kulturně. Pomozme jim v tom. Důchody jim na městské části zvýšit neumíme. Tak alespoň zkusme pro ně zprostředkovat kulturní zážitky, odpovídající jejich požadavkům. To umíme, tak proč to nedělat.

Samozřejmě nechci idealizovat celou předchozí generaci. Samozřejmě nejsou všichni takoví. Ale těch takových je moc. Neměli bychom dávat příklad příštím generacím, že kdo neplatí kartou, nemá přes rameno notebook a v uších šňůrky, je prostě odepsaný, bezcenný.

Mají svá léta, ale duchem jsou mladí. Pomáhejme jim udržovat jejich mladost. To není soucit. To je vypočítavost. Protože jak se my budeme chovat k nim, tak se budou ti příští chovat k nám!"

píše Petr Lachnit, místostarosta Prahy 5.
Doporučila paní Hana Svobodová

J. A. Komenský: fikce a skutečnost

Když se řekne J. A. Komenský, okamžitě se většina z nás vybaví termín „učitel národů“. Méně z nás už ví, co si pod tím má vlastně představit. A ještě méně ví, že Komenský nebyl jen „učitelem národů“, ale také biskupem staré Jednoty bratrské. Na tomto zúženém pojetí osoby a díla Jana Amose má zřejmě velký díl viny období reálného socialismu, kdy se soudruhům nehodilo, že učitel národů byl vroucím křesťanem a ještě k tomu nejvyšší autoritou naší slavné reformační církve. A tak se nelze divit, že i známý Vávrův film Putování Jana Amose byl poplatný době svého vzniku a jeho život náležitě prokádroval a znormalizoval. A tato fikce o J. A. Komenském zůstala běžným Čechovi hluboce pod kůží.

Oddělit však Komenského křesťanskou víru od jeho díla i odkazu se při hlubším zkoumání jeví jako chybné. Jako kdybychom automobil Ferrari posuzovali pouze podle vzhledu karoserie a zcela pomíjeli jeho dvanáctiválcový motor pod kapotou.

A přitom je každému jasné, že Ferrari bez skvělého motoru je k ničemu.

Nabízí se námitka, že tehdy byl křesťanem každý a že jeho křesťanství bylo pouze podmíněno dobou. Tato námitka však nemůže při hlubším zamyšlení a znalosti Komenského života a díla obstát. Jednota bratrská byla totiž i na tehdejší dobu církví zásadovou a dosti vyhraněnou vůči kompromisům morálním a věroučným, dnes by ji mnozí snadno pohaněli jako sektu. Není vůbec představitelné, že by v jejím čele stál někdo, kdo by nebyl stejně vyhraněný. A od Komenského samotného víme, že ryzí víra byla i tehdy velmi vzácná.

Kdo například četl stále aktuální Labyrint světa a ráj srdce, geniální reflexi běhu tohoto světa a lidského života v něm, ten ví, že bez křesťanského závěru a východiska, které Jan Amos v poslední části díla nabízí, by ta kniha byla jen startérem deprese. Čímž samozřejmě není a nikdy být neměla.

I Komenského dílo pedagogické je při pominutí jeho důrazu na zbožnost a mravnost pouze karikaturou jeho skutečného odkazu pedagoga, učitele národů. Kéž by se ujala jeho myšlenka, že bez mravnosti je vzdělání samo o sobě nemravné. Že přísně trestat se nemá nevědomost, ale nemravnost jako projev bezbožnosti. Rea-lita je totiž často zcela opačná.

Jana Amose najdeme na mnoha obrázcích v učebnicích a ve školách. Mnozí o něm mluví a mnozí se jím zaštiťují. Předškolní zařízení nahrazující mateřskou péči jsme paradoxně nazvali podle jeho Informatoria mateřskou školou, přestože jde vlastně o rozpor s jeho doporučením, aby maminky své předškolní děti vzdělávaly doma. Všichni víme, že v Janu Amosovi jsme jako národ obohatili celý svět – což se nám nestává často. Ale kdo ho bere opravdu vážně?

Stanislav Lorenc
duchovní Křesťanského společenství
K. Šenov

JAK V LETOŠNÍM ROCE?

Od počátku března nám opět začaly brigády na objektu bývalé Márnice. Proběhly vnitřní práce od obouchávání staré omítky, ohazování špalet kolem nových dveří až po přesunutí střešního okna směrem do méně pohledového prostoru na hřbitov. Nakonec jsme se pustili do vrchního pláště střechy, v pokládání fialové (anglické) břidlice. Můj bratranec Tomáš Aust nás řemeslně zaškolil a ukázal jak správně přisekávat břidlici, dělat jedním úderem bezpečně přes úhelník nové dírky, čeho se vyvarovat, kde vypodložit latičkami, jakým zdravým tónem dobrá břidlice zvoní a jak logicky při pokládání postupovat tak, abychom měli řemeslně čistou a funkční střechu bez použití plechu. Musím se přiznat, že mne i Míru toto řemeslo příjemně pohltilo. Je to taková pěkná logická hra, kdy křehkost každé šablony vyzkouší kladivo, měděné hřebíky a šikovnost ruky.

Chtěl bych poděkovat všem, co chodí od jara na brigády, ať už to je Karel, Jarda, Míra, Pavel, Libor, Josef, Lucka, Pavla, Vojta, Anička, Vendulka, Viktorka a věřím, že nás brzy bude chodit více a společně se nám podaří do podzimu opět viditelně zlepšit nejenom stav historického secesního objektu Márnice. Podali jsme letos žádost o dotaci na opětovné sázení 55 jirovců koňských do „kaštanovky“ směrem do obce Slunečná, kterou bychom chtěli opět dosázet se žáky a učiteli ZŠ a zbytek stromů s občany již tradičně 28. října na svátek vzniku naší republiky. Čeká nás i nové plačkové oplocení u objektu bývalé Kinského Ledárny u Sokolovny a před sebou máme hlavně dokončení a předání Křížové cesty s naučnou stezkou.

Ale vraťme se k aktuálním jarním brigádám na Márnici. Letos je tomu přesně 110 let od jejího postavení šenovským stavitelem panem Richterem. Plánujeme v letošním roce dokončit v sádkartonech strop, dřevěnou podlahu se schodištěm do patra a osazení historických kachlových kamen, které darovala rodina Brzků. Na podzim při Dušičkách tak poprvé zatopíme v novém komínu a tradiční návštěvníky na „Dušičky“ přivítáme malým pohoštěním již v teple. Pokud vše dobře letos dopadne, tak v příštím roce po zhotovení elektroinstalace a drobných

vnitřních stavebních úpravách bychom mohli již vážně koncipovat stálou expozici Muzea svítidel a pamětní síň Eliase Palmeho. Rekonstrukce čelní fasády bude záviset na mnoha aspektech.

Věřím, že se nám to společnými silami povede. V minulosti jsme dvakrát neúspěšně žádali o příspěvek 30.000,-Kč od Města, kdy ani jednou nebylo žádné usnesení, kdy chyběl vždy jeden hlas. Věřím, že se nám to do třetice letos povede a Město nás nakonec po letech v obnově historického objektu nakonec podpoří. Přál bych si, kdyby to bylo velkou většinou zastupitelů. Bez vzájemné spolupráce to v budoucnu jinak nepůjde.

Kéž by si všichni uvědomili, že jsme zachránili historický objekt před jeho schválenou demolicí, že jsme rekonstruovali a posunuli hřbitovní bránu na své původní místo, vysadili jsme nový trávník a 41 stromů jirovců červených kolem hřbitova. V mnoha desítkách brigád lidí a patriotů dodali tomuto místu opět svého ducha, ale hlavně vytvořili jsme důstojný vstup na hřbitov nejen mezi dříve či později zesnulé občany, ale i odpočívající bývalé řemeslníky, obchodníky či továrníky, z jehož odkazu žije město dodnes. Naše městečko tak bude moci nabídnout návštěvníkům další pěkný kout v centru u kostela, kdy nebyt sdužením lidí a přátel SONOW a NA VÝSLUNÍ, tak zde mnohé již nebylo, nebo by to bylo v mnohem horším stavu. Děkuji Vám všem za to, že Vám to nebylo lhostejné.

Jsou lidé, kteří nám nemohou pomoci fyzicky, ale pomáhají finančně. Kdo by nám chtěl přispět, může nám poslat na bankovní účet 2816074001/5500 libovolnou částku, kdy do zprávy příjemce uveďte „Dar“. Dárce pravidelně zveřejňujeme, ale címe právo i přání lidí, kteří nechtějí být zveřejněni. Pro podnikatele můžeme vystavit Darovací smlouvu, kterou lze odečíst ze základu daně v příslušném daňovém období.

Přijďte nám pomoci vždy v lichou sobotu od 9:00 hodin. Dobrou náladu vezměte s sebou.

Václav Frömmel,
předseda Občanského sdružení NA VÝSLUNÍ,
www.navysluni.net

Dovolte mi informovat Vás o letošním ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Lípa Musica, který k 19. květnu oficiálně zveřejňuje svůj program

Třináctý ročník festivalu se v letošním roce uskuteční v termínu od 20. září do 25. října a v řadě 21 koncertů a divadelních představení nabídne setkání s klasickou hudbou, operou, barokním tancem i alternativní směsicí jazzu a folku na 16 místech Libereckého a Ústeckého kraje a v příhraniční části německého

Saska. V programu se představí celá řada renomovaných tuzemských i zahraničních umělců v čele s tenoristou Štefanem Margitou, německým klavíristou Gerhardem Oppitzem, klavíristy Ivanem a Lukášem Klánskými, harfistkou Janou Bouškovou,

(Pokračování na stránce 8)

(Pokračování ze stránky 7)

varhaníkem Bernhardem Marxem či houslistkou Lenkou Torgersen a cembalistou Václavem Luksem nebo britským zpěvákem a kytaristou Jonem McCleerym. Ze souborů do severních Čech a Saska zamíří německý Ensemble Musaicum, Ensemble Inégal, Collegium 1704, Capella Mariana, Martinů Voices či Hradišťan s Jiřím Pavlicou. Chybět nebude ani opera, tentokrát provedení Scarlatiho Armidy v české premiéře mobilního barokního divadla Florea Theatrum, program pro děti nebo hudební soutěž Lípa Cantantes pro žáky základních uměleckých škol. MHF Lípa Musica, která se koná pod záštitou hejtmána Libereckého kraje pana Martina Půty a J. E. Detlefa Lingemanna, velvyslance Spolkové republiky Německo v ČR, Mons. Mgr. Jana Baxanta, biskupa litoměřického a Ministerstva kultury nabídne 6 týdnů plných hudebních a divadelních zážitků v krásných prostorách nejen spolupořadatelského města Česká Lípa, ale i na

dalších zajímavých místech severních Čech a Saska, z nichž hned šest lokalit bude mít svou festivalovou premiéru.

Vstupenky na festival jsou k dostání online na webu festivalu, nebo v českolipské festivalové kanceláři a nově také v předprodejní síti Ticketportal.

Festival se v letošním roce koná za laskavé podpory Ministerstva kultury, Česko-německého fondu budoucnost, Libereckého kraje, Nadačního fondu Bohemia Heritage Fund, Státního fondu kultury a dalších subjektů. Spolupořadatelem festivalu je město Česká Lípa za podpory Českolipské teplárenské a.s., člena skupiny MVV Energie CZ. Exkluzivním partnerem festivalu je Pivovar Cvikov, hlavními partnery společnost RWE a Ještědská stavební.

Více informací najdete na www.lipamusica.cz.
Lucie Johanovská

ŠKOLSTVÍ

Nová počítačová učebna a interaktivní vybavení pro žáky I. stupně

Dne 30. 4. 2014 se sešli bývalí i současní zaměstnanci školy, aby společně oslavili 120 let od založení Základní školy v Kamenickém Šenově. Přítomným hostům byla představena nová technika v budoucích prvních třídách – interaktivní tabule a její využití ve výuce. Všichni se tak mohli seznámit s novými metodami práce a porovnat je s předešlou praxí. Byla představena také zbrusu nová počítačová učebna, která bude sloužit pro výuku informačních technologií a popř. i

pro volnočasové aktivity. Díky spolupráci se společností Microsoft se nám daří držet krok s dobou a dětem tak můžeme nabídnout vždy ten nejnovější software pro výuku. Pro budoucí prvňáčky, ale nejen pro ně, máme jako škola připraveno několik zajímavých překvapení. Každý žák naší školy po dobu svého studia získá emailovou schránku pod doménou „zsks.eu“, která ho opravňuje využívat

zdarma mnoho služeb od společnosti Microsoft, např. Office 365, kancelářský balík Microsoft Office Pro 2013, OneDrive, a další. Doufáme, že tímto krokem přispějeme zase o něco více ke zkvalitnění podmínek pro naše žáky a více se tímto přiblížíme současným trendům ve vzdělávání.

Mgr. Martin Karhan
ředitel školy

WORKSHOP V NOVÉM BORU

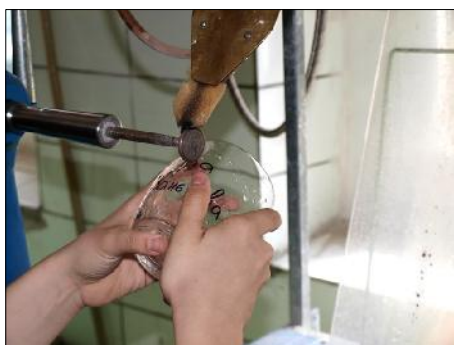
Dne 2. 5. 2014 se žáci 8. třídy zúčastnili workshopu na Sklářské škole v Novém Boru. Jela s námi paní učitelka Rajlichová a paní učitelka Novotná. Jak jsme přišli, ujal se nás pan Pavel Tille, který celý workshop řídil. S ním jsme šli do jedné třídy, kde jsme měli svou „základnu“. Mezi námi koloval papír, na který jsme se všichni podepsali, že jsme byli poučeni o bezpečnosti na škole. Pus-tili nám film o historii sklářství v okolí Nového Boru, trval asi 15 minut. Pak jsme

a poté podle fantazie si každý vybrousil misku. Posledním místem byla rytebna.

Dostali jsme skleničku a cvičili jsme písmo. Pak jsme se všichni sešli na „základně“ a vyplnili dotazníky. Sbalili jsme si věci, šli na autobus a jeli domů. Myslím si, že je to dobrá zkušenost a každý by si to měl aspoň jednou vyzkoušet.

Autorka: Klára Zelená, 8. A

se rozdělili na 4 skupinky a každou skupinku si vzal jeden učitel. Obešli jsme sklářskou huť, malírnu, brusírnu a rytebnu. Ve sklářské huti nám řekli, z čeho je sklo a jak se se sklem zachází. Každý si vyfoukl jednu svou skleničku. V malírně jsme se dozvěděli, z čeho jsou malířské barvy, a každý si namaloval jednu skleničku. Poté následovala malá přestávka na svačinu. V brusírně jsme zjistili, že brusíči mají svou abecedu, a každý podle šablony brousil různé zářezy do destičky

Přijímací řízení 2013/2014

V tomto školním roce usilovalo o přijetí na střední školy celkem 44 kmenových žáků naší školy. Každý z nich si v prvním kole přijímacího řízení mohl podat 2 přihlášky ke studiu. Již na přelomu září a října loňského kalendářního roku obdrželi zákonní zástupci vycházejících žáků všechny potřebné informace týkající se počtu přihlášek i celého průběhu přijímacího řízení. Na společnou schůzku, které se účastní i sami vycházející žáci, byla pozvána i personalistka SOU strojírenského z Mladé Boleslavi, která přítomným představila oborovou nabídku a benefity programy výše uvedeného učiliště. Její vystoupení se setka- lo s pozitivním ohlasem.

Následovaly již tradiční akce spojené s volbou povolání, např. EDUCA - veletrh vzdělávání v Liberci a burza škol v České Lípě. Mnozí žáci navštívili některé školy individuálně se svými rodiči, jiní zase využili nabídky varnsdorfských škol a nechali se přepravit do Varnsdorfu na Den otevřených dveří, tam pro ně byla připravena prohlídka školy a pestrý doprovodný program. Jednotlivé střední školy získávají finanční prostředky na podporu vzdělávacích aktivit, které pak nabízejí základním školám. Žáci 9. tříd tak např. absolvovali projektový den na SPŠ v České Lípě. Naši školu navštívila mj. i řada náborových pracovníků, takže rozhodně bylo z čeho vybírat.

V lednu vše vypuklo naostro, přijímací řízení začalo talentový- mi zkouškami na uměleckých školách. Tyto zkoušky úspěšně zvládli i naši tři adepti, kteří od září nastoupí na školy s umělec- kým, popř. sportovním zaměřením. Většinu žáků čekaly ale přijímací zkoušky až na konci dubna. Někteří měli štěstí a ab- solvovali pouze přijímací pohovor, jiní museli prokázat své vě- domosti a schopnosti v písemných testech z českého a cizího jazyka, matematiky a ze všeobecných studijních předpokladů. V níže uvedených tabulkách si můžete prohlédnout, které obory naši žáci nakonec zvolili. Kolik žáků si vybralo obory studijní, popř. kolik žáků nastoupí do oborů učebních. Zajímavá je i struktura studijního a učebního zaměření, z níž je patrné, že nastal určitý posun k technicky zaměřeným oborům. Z celkové- ho počtu 44 vycházejících žáků jich pouze 14 zůstává studovat v Libereckém kraji, zbytek žáků bude studovat v kraji Ústeckém, popř. Středočeském.

Všem žákům bych společně se svými kolegy chtěla popřát, aby úspěšně dokončili 9. třídu a na nových školách dělali radost nejen nám, ale hlavně svým rodičům!

Mgr. Ivana Novotná
(výchovný poradce)

Tabulka č.1 – věkové složení žáků, chlapci x dívky

Tabulka č.2 – studijní a učební obory

Tabulka č.3 – zastoupení jednotlivých typů škol

Tabulka č. 4 – školy státní x školy soukromé

	Celkový počet	Z toho chlapců:	Dívky:
5.třída	2	2	0
8.třída	2	1	1
9.třída	40	29	11

	Studijní obory:	Učební obory:
5.třída	2	0
8.třída	0	2
9.třída	26	14

	G	OA	UMĚL.O.	SPŠ	SLUŽBY	TECHN.O.	PEDAG.O.	SPEC.O.
5.třída	2	0	0	0	0	0	0	0
8.třída	0	0	0	0	0	1	0	1
9.třída	4	3	2	4	4	8	1	14

Legenda:

G - gymnázium; OA – obchodní akademie; UMĚL. O. – umělecké obory, např. design; SPŠ – střední průmyslové školy; SLUŽBY – kadeřnice apod.; TECHN. O. – např. mechanici; PEDAG. O. – pedagogické obory; SPEC. O. – např. lodník....

	Školy státní:	Školy soukromé:
5.třída	2	0
8.třída	2	0
9.třída	39	1

Přijímací řízení na střední školu aneb Jak to vidím já

Nervozita stoupá... Přijímačky se blíží a strach z toho, co bu- de, je na 100%. Den D je tu! Bylo to úterý 22. 4. Ráno mě čeka- lo vstávání dřív než obvykle, abych to stihl. Před Obchodní aka- demií v České Lípě, kam jsem se hlásil, už na mě čekal kama- rád, který se hlásil na tu samou školu. Vešli jsme dovnitř a tam nás poslali do auly, kde jsme čekali, než to přijde. Sedli jsme si a čekali. Už tu je pan učitel a rozdává pokyny. První přišel test

na všeobecné studijní předpoklady. No hrůza! Horší otázky jsem ještě neviděl. Otázky typu: Jde osel, žirafa a slon. Žirafa jde vpředu a slon jde dvacet stopadesátin cesty, kterou ušla žirafa. Kde je osel? Tohle opravdu není moje parketa! Potom přišla matematika - ta byla easy. Trošku logiky a paráda. Češti- na to samé. Nakonec nám dali dotazníky a mohli jsme jít domů. Samozřejmě jsme mezi jednotlivými testy měli pauzy, ale i tak

(Pokračování na stránce 10)

(Pokračování ze stránky 9)

to bylo zlo. Naštěstí se jednalo o Sciotesty, ve kterých byly všude čtyři možnosti. Situaci to ulehčilo. Jelikož jsme ze Šenova, tak by to bez trapasu nešlo. Během testu z matematiky se mně a Tomášovi vylil energy drink na zem, tak mě nenapadlo nic chytřejšího, než se to snažit usušit papírovým kapesníkem. Jelikož energy drink měl žlutou barvu a v té louži byl kapesník, určitě si dokážete představit, jak to asi vypadalo! Přístup učitelů byl ale fajn, pomohli to uklidit. Vlastně celkově byli všichni fajn lidé. Nic ale nepřekoná ten pocit tam sedět a jen si říkat: „Udělám to? Co když ne? Co potom bude? Nechci skončit na ulici s koštětem.“ No hrůza.

Nastává den D2 a to bylo ještě horší než den D! Vstával jsem ještě dřív, protože jsme museli až do Mladé Boleslavi. Ráno jsem vyjel s rodiči včas, ale bohužel jsme to nemohli najít, tak jsem přišel na zkoušky o pět minut déle. Ještě ani nejsem studentem této školy a už jsem dostal první „vylágoš“. Zasedl jsem do lavice a čekal. Škodovka si dělá svoje testy, a tak jsme neměli na výběr možnosti A) B) C) D). Jako dárek nám dali fakt fajn propisky. Měl jsem ale svoje. Nastalo ticho, rozdali nám testy. To už nebylo tak jako v Lípě. Ticho a všichni jeli jako zbě-

silí. První přišla čeština - ta už tak lehká jako v Lípě nebyla. Potom následovala přestávka, po ní angličtina, ta byla fakt jednoduchá. Tu jsme měli všichni hned, tak jsme si povídali s paní učitelkou, co a jak mělo být. Pak už jen matematika, která byla taky jednoduchá, ale záleželo na ní nejvíc. Nakonec ještě motivační dotazník. Odešel jsem s pocitem, že je to konečně za mnou a že už můžu jít domů a jen čekat na výsledky. Předem vám všem říkám, není to taková sranda, jak si myslíte. Je to fakt o nervy, ale všem přeji, až budou dělat přijímačky, aby byli tak úspěšní jako já! :)

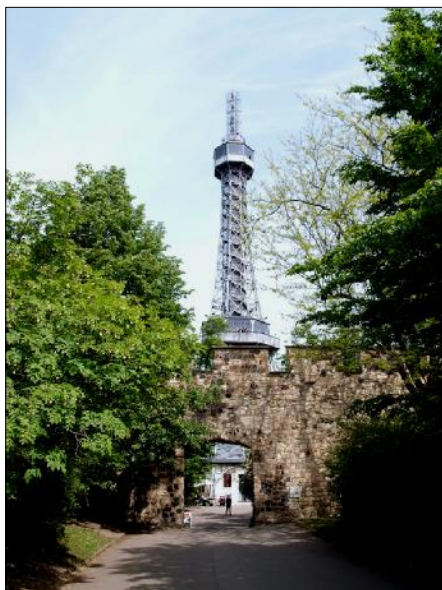
Autor: Daniel Benedikt

Tak přede mnou byla prý první zkouška dospělosti. Trochu jsem tomu nevěřil, ale asi mi to došlo až po testech. Ano, řeč je o přijímacích zkouškách na střední školu. Pro mě to byla zkouška ohněm. A když jsem přečetl první otázku, tak jsem byl opravdu rád, že vedle mě seděl Vojta John z 9. A, který mi dodal psychickou zpruhu. Nakonec nejen díky Vojtovi jsem přijímačky udělal a jsem rád, že mám kam od září nastoupit. Tak snad na mě Gymnázium v Novém Boru už čeká!! Juhů!

Autor: Filip Dirigl, 9. B

Praha

Dne 15. 4. 2014 se uskutečnil výlet do Prahy. Jelo nás snad kolem 30. Jako učitelé s námi jeli p. učitel David a p. učitelky Pajerová a Vaňourková. Vyjžděli jsme z vlakového nádraží v Novém Boru, směr Mladá Boleslav. Cesta byla dlouhá a vyčerpávající, vlak z Mladé Boleslavi do Prahy jsme stihli jen tak tak, ale co, hlavní je, že jsme ho stihli. Po další dlouhé cestě jsme byli na místě. Z vlakového nádraží v Praze jsme šli na metro - byla sranda zjistit, že někteří spolužáci nikdy nejeli metrem a bojí se eskalátorů, kterých je plná Praha :-). Cesta metrem na štěstí nebyla tak dlouhá.

Jako první jsme navštívili Karlův most, na kterém jsme měli za úkol spočítat sochy (soch bylo 30). Druhou návštěvu od nás schytilo Staroměstské náměstí s Orlojem. Na Staroměstském náměstí jsme půl hodinky čekali, abychom se

podívali, jak v celou hodinu začal Orloj zvonit. Po skončení jsme šli na Staroměstskou radnici, z které byl úžasný výhled na celou velkou Prahu. Když si to všichni prohlédli a vyfotili, sešli jsme dolů a mačkali se úzkými uličkami, které byly plné lidí. Když jsme se vyprostili, šli jsme k obchodnímu domu Palladium a tam nám naši hodní učitelé dali 1,5 hodinový rozchod. Všichni jsme měli hlad, tak jsme zamířili ke KFC a jiným obchodům s jídlem. Najedli jsme se a šli si po svých:)). Po rozchodu, který rychle skončil, jsme se všichni shromáždili před Palladiem a zamířili k vlakovému nádraží pěkně na cestu domů.

Výlet, který s námi učitelé podnikli, byl velice podařený a určitě jsme si ho všichni skvěle užili.

Autorka: Káťa Štruplová, 8. A

(Pokračování na stránce 11)

(Pokračování ze stránky 10)

lásky. Výlet jsme zakončili prohlídkou Národního divadla, dostali jsme se do míst, kam se obyčejní diváci jen tak nepodívají. Stihli jsme také navštívit i nákupní centrum Palladium, kde jsme se mohli občerstvit a mrknout po obchodech. Po Praze jsme ale cestovali bohužel i pomocí našich nohou, takže jsme s úlevou nasedli zpět do rychlíku směr Nový Bor (nemyslete si, že jsme nějakí lenoši, ale chodit celý den po tak velkém městě je docela náročné). Do Šenova jsme dorazili kolem 8 hodiny večer a někteří možná s pocitem, že by se tam jednou rádi přestěhovali. Praha je opravdu krásné město.

Autor: Tomáš Bláha, 9. A

Fotografie Natálky Tůmové

Tam, kde se zastavil čas

Budova, kde se místo náramků nosí na rukách gumička.

Sídlo, odkud hledíte ven jen přes bílé mříže.

Stavba tak nebezpečná, že musí být hlídána ochrankou.

Místo, kde se zastavil čas.

(Všechno je pravda, byla změněna pouze jména kvůli ochraně soukromí.)

Před měsícem mi byl doporučen pobyt v lázních, kvůli mému zdravotnímu stavu. Léčím skoliosu páteře a nosím korzet. Všichni nejdříve chtěli jet místo mě a záviděli mi, že jedu do lázní. Tak si tedy přečtěte, co všechno se dá zažít v "lázních".

Když jsem přijížděla do města s noblesním jménem Lázně Bělohrad, očekávala jsem, že budu ubytována v něčem tak vznešeném, aby ubikace, kde jsem měla po měsíc přebývat, řádně reprezentovala své město. Většina mých nadějí však pohasla, když jsem spatřila objekt či budovu, která se měla stát na 28 dní mým domovem. **Mříže na oknech, omítka opadaná, napůl rozpadající se lavičky. Takový dům hrůzy.** No co. Jiskřička naděje ve mně ještě stále hořela a já se prozatím rozhodla řídit větou: Nesuď knihu podle obalu. Nicméně do budovy jsem vstupovala s hrůzou v očích... Oprávněně.

Přeskočím nudné pasáže jako slzy v očích, když jsem uviděla i vnitřní stránku svého prozatímního domova, vstupní prohlídku, velice „milou“ návštěvu u hlavní sestry (říkejme jí třeba Samice), která měla toto doupě na starost ze strany vyřizování důležitých papírů, ve kterých se objevovaly záhadné chyby jako například moje špatně napsané rodné číslo. Následný strach z nových lidí a především spolubydlících taky nebyl příjemný. Koukali se na mě, jako by se mi pohledem snažili říct: „Otoč se a rychle odsud vypadni!“ Postupem času jsem zjistila, že to, co jsem si zprvu jen myslela, byla i skutečnost, kterou jsem začala praktikovat i já na všechny, kteří sem přijížděli. Ale vraťme se k mému ubytování... Mezitím co jsem si začala vybalovat,

přišla moje druhá spolubydlící a rodiče jí pomáhali ukládat věci na hezké hromádky do poličky. Do našeho pokoje vešla sestra (říkejme jí třeba sestra X) a uhlídla mě pohledem, který vyjadřoval asi něco mezi „proč“ a „to si ze mě děláš srandu“, po kterém následovala otázka: „Proč ti nepomáhají rodiče?“ Odpověděla jsem, že je mi patnáct let, jsem zvyklá na cestování a nepotřebuji, aby mi rodiče pomáhali, navíc už dávno odjeli. Opět na mě sestra X tak vražedně koukla, ještě tak čtyřikrát se přeptala, jestli nechci vybalit a pak konečně odešla. Opět mi hlavou proběhla myšlenka: Co to je za ústav? Vážně se tu o mě budou starat tak moc? Bohužel jsem se znovu nemýlila. I Ještě že jsem se konečně seznámila s mou spolubydlící (říkejme jí maniak). Moje druhá budoucí kamarádka už tu trávila třetí den, takže jsme ji poznali až kolem jedenácté hodiny. To končila první škola a ona přišla, hodila tašku vedle postele a okamžitě si s námi začala povídat. Za chvíli přišly i ostatní holky, bydlely sice na spodním patře, ale když přijel někdo nový, tak se šly okamžitě seznámit. Povídání s těmito holkami bylo opravdu fajn, protože věděly, jaké to je sem přijet a zařadit se do programu. Zažily to přeci taky! Opravdu jsem nikdy nezažila takové pochopení a vstřícnost a možná taky už nezažiju. Špatně se to popisuje, museli byste tam být a zažít to co já, abyste pochopili, jak to bylo důležité. Všechno mi začaly okamžitě vyprávět, jak to tu chodí, co se smí a co se nesmí, v kolik je večerka, kdy dostanu svůj rozvrh atd. Jenom díky nim jsem se do tohoto programu zařadila. Pokračovaly další dny, já dostala svůj rozvrh a naučila se stíhat i to, co bylo časově nemožné stihnout. Můj denní plán byl o dost plnější než u některých ostatních. Dělili jsme se na ortopedické a gynekologické případy. Já jsem tedy spadala do ortopedických, protože jsem nosila korzet. Dále sem spadaly také třeba zlomeniny. Gynekologické případy byly ty, co prodělaly operaci slepého střeva. Můj denní program vypadal asi nějak takhle: Ranní budíček měl být podle rozpisu v 6:15, abychom všechno stihli, avšak sestry nás budily v 6:30 a v 6:35 už jsme museli být na snídani, být převlečení, mít vyčištěné zuby (Fuj před snídaní?! To jsem taky nedodržovala, vždy až po snídani! Ačkoliv bylo těžké to stihnout!) a mít ustlanou postel. Pozor na stlaní postele, nebylo to jen obyčejné stlaní, jaké asi znáte. Vzorně ustlanou deku a polštář jsme museli uklidit do prádelníku, ze kterého jsme pro změnu vyndali deku či přehoz, jestli se tomu tak dá říkat, a tímto musela být po celý den doslova nádherně přikrytá postel, takže byste si na ní nemohli sed-

nout, protože byste to okamžitě zmuchlali. Samozřejmě toto nikdo nedodržoval, neboť bychom museli sedět na zemi a to by se sestrám taktéž nelíbilo. Bohužel bylo zle, když náhodou přišla sestra k nám do pokoje a já měla za sebou položený polštář, aby mě netlačila záda, když jsem seděla v korzetu. Začala na nás křičet, ať si uklidíme pokoj (ten byl srovnaný, jak nejvíc to šlo) a hlavně ty postele si přeci uklidte a srovnejte! Na snídani se četly procedury, na které se odcházelo buď v 6:50, nebo až v 7:20 do těch hezkých velkých lázní. Do procedur se zařazovaly masáže, podvodní masáže, hydro masáže, perličkové koupele, přísadové koupele, ty byly určené především pro ortopedické případy. Pro gynekologické případy byl především slatinný zábal neboli bahno! To prý nebylo moc příjemné, ještěže jsem do bahna nemusela. Moji nejoblíbenější procedurou se však stal hydrojet, bohužel ho měl každý jen jednou. I Byla to vodní postel, uvnitř které vás masírovaly vodní trysky. V 8:00 jsem už musela být opět v jiné budově a to na cvičení s korzetou. Na tom nebylo nic zajímavého a už vůbec ne zábavného. Odtud jsem přebíhala na další budovu, kde mi v 8:35 začínala škola. Škola tu nebyla nijak náročná, když nepočítám to, že po nás náš učitel na zeměpis, fyziku, chemii a češtinu chtěl, abychom se učili, co nám řekne převážně on, a nikdo už mu nevysvětlil, že to se zrovna na moji základní škole neučíme. Tomuto učiteli jsme říkali Slin-ta. Učil nás především latinské názvy

všeho možného, které jsme se museli na známku naučit! Ukazoval všechno na počítací a třeba o zeměpise jsme se bavili o sexuální výchově a o potrtech. Znovu musím dodat, že i toto nám prostě musel ukázat na počítací na velké obrazovce, kterou měl nad hlavou. Po první hodině jsme měli svačinu, na kterou jsme museli znovu přejít do hlavní budovy, kde jsme byli ubytováni. Po svačině si mě většinou odchytila sestra, že musím jít na rebox. To byla asi nejhorší věc z celého pobytu. Do ruky vám dají tyčku asi proto, aby vámi neprobíjela elektřina, a do zad

(Pokračování na stránce 13)

(Pokračování ze stránky 12)

vám začnou píchat jehlou. Pomáhá to prokrvení zad. Nevěděla jsem, jestli to bolí, lechtá, štípe nebo něco jiného, každopádně to nebylo vůbec příjemné. Po tomto utrpení jsem v 10:00 musela opět do budovy na rehabilitaci na skupinové cvičení. Tam byla občas aspoň sranda a vzhledem k tomu, že cvičím už nějakou dobu, jsem neměla žádný problém s dlouhou výdrží, kterou po nás vyžadovala cvičitelka. Odtud jsem odcházela na další dvě hodiny do školy. Většinou jsme měli matiku nebo literaturu. Na tyto předměty byla další úžasná učitelka. Téhle jsme pro změnu říkali Vytlemená. Netušila jsem, že existuje ještě nějaký dospělý, který se dokáže smát každému slovu, co řekne. Ale musím uznat, že byla chytrá, byla s ní sranda a učila nás to, co jsme se měli učit. Opak této učitelky byla moje němčinářka, zmíním se o ní jen takto zkráceně, protože si nemyslím, že byste chtěli slyšet můj názor na ni. Ten opravdu není dobrý! A poslední učitel byl taky sprový. Byl to náš angličtinář, ale to byste ho museli znát. Určitě byste si ho oblíbili tak jako já! **J** Po třech hodinách naše škola končila a my měli konečně hodinu klidu.

Většinou jsme ho trávily s mou druhou spolubydlící vymožením kravin a smály jsme se tak dlouho, jak jsme mohly nebo jsme si šly jednoduše číst, a to byl opak přesně toho, jak nás tam znali ostatní. V tu chvíli jsme naprosto ztichly a jednoduše jsme četly. Mysleli si vždy, že se nám něco stalo, ale my byly s mou druhou spolubydlící naprosto v jiném světě. Nevěřila bych, že zrovna tady potkám osobu, která mi je tak strašně blízká. Za 4 týdny jsem se s ní sblížila jako nikdy s nikým za tak krátkou dobu. Když přijeli noví lidé, tak se nás ptali: „Vy jste sestry?“ Byly jsme si opravdu podobné, ale ani ne tak v obličejí, ale povahově jsme byly skutečně stejné! **J** Spolubydlící maniak byla opravdu maniak. Ona totiž dokázala volat se svým klukem třeba 4 hodiny v kuse. Jejich rozhovor většinou probíhal dávání si různých přezdívek nebo si opravdu falešně zpívat do telefonu. My už jsme si po dvou týdnech z toho dělaly legraci. V 12:00 jsme dostávali oběd. Většinou se to jíst dalo, hlad jsme

nikdy neměli, i díky obřím svačinám. V 12:45 jsem už zase odcházela na individuální cvičení nebo na nahřívání. A jako poslední byl bazén v 13:45, naši plavčíci jsme neměli rádi - kdo by měl rád ženskou, která ječí do mikrofonu: „Skákejte po jedné noze přes celý bazén tam a zpátky.“ A každý má přece rád koupací čepice a studenou vodu, že? Po bazénu jsem měla ještě občas individuální cvičení, podle toho, jaký byl den. A když ne, mohla jsem jít rovnou na dobrou svačinu. Poté, co přišel i druhý bazén, jsme dostali mobily a notebooky a měli jsme chvíli osobní volno. V 16:00 se odcházelo na povinnou procházku. Pokud byla středa, pátek nebo víkend, mohla jsem jít na samostatnou procházku. Pokud bylo pondělí, úterý a čtvrtek, museli jsme chodit s malými dětmi, protože nám je jenom patnáct let. Nucené procházky byly za každého počasí, takže sestry nezajímalo, jestli třeba prší. Po procházce jsme měli první večeri v 17:30, pak zase chvíli klidu a nakonec byl nějaký program. V 19:30 druhá večer. A konečně po náročném dni v 21:30 byla večerka. S tím, že v 8:30 už musely být odevzdány všechny mobily a notebooky. Pokud ne, sestry nám „kecaly“ do rozhlasu tak dlouho, dokud je tam všichni neodnesli. Ano, ROZHLAS, o tom jsem vám ještě nevyprávěla, díky tomuto

„skvělému“ vynálezu nás mohly budit stylem: „Miláčkové, vstáváme!“ Mohli nás asi tak 100x denně někam volat a 20x večer říct, že jsme ještě všichni neodnesli mobily. Klid jsme neměli dokonce ani v noci. Sestry nás chodily kontrolovat. Jasně, kontrola, všichni si ji dokážeme představit, ale není kontrola jako kontrola. Tady probíhá kontrola tak, že si nad vás sestra stoupne a čeká, jestli se vzbudíte, pokud se vzbudíte, dá vám pokoj, protože zjistila, že žijete. U mě kontrola probíhala ještě lépe, do mě setra šťouchala, jestli mám na sobě korzet. Takže moje probuzení bylo jisté. Když vás sestra probudí takhle několikrát za noc, s jakým se asi probudíte pocitem ráno?! Každý víkend za mnou jezdili rodiče a vždy jsem byla ráda, že z tohoto místa můžu odjet aspoň na jeden den. Že bychom byly nějak hodný pokoj, to se říct nedalo. Jeden večer u nás na pokoji byla kamarádka z vedlejšího pokoje. Povídalý jsme si a povídalý a nakonec jsme nějak skončily u toho, že jsme se učily dělat most. To jsme si ale nevšimli, že už je hodně hodin. V tu nejméně vhodnou chvíli přišla do pokoje sestra, rozrazila dveře a já dělala zrovna ten most. Vzhůru nohama jsem na ni koukala od podlahy a první, co ze mě vypadlo, bylo jenom „pardon“. Sestra samozřejmě rozzuřená, nám začala vykládat o ochrance, která tu hlídá. Že bychom měly problém. Nechápalý jsme.

Spočítali jsme také, kolik jsme průměrně vyšli schodů za ty 4 týdny. Pokud jsme bydleli ve druhém patře (50 schodů, 15x denně), s naším nabitým rozvrhem, vycházelo to celkem nějakých 43 500 schodů nahoru i dolů **J** Slušný výkon, nemyslíte? Z lázní tedy přijíždím unavená víc nežli odpočatá. Zažila a naučila jsem se spoustu věcí, které bych nikdy jinak nepoznala. Našla jsem si nové přátele, díky kterým byl tento pobyt nezapomenutelný. Jsem strašně ráda, že jsem po dlouhém měsíci doma, už se v noci nemusím dívat na stěnu, kde je stín od mříží v oknech. Ale hlavně jsem ráda, že se mi zlepšilo zdraví a už se nebudu muset vrátit na tak strašidelné místo. **J** Děkuji...

Autorka: Veronika Šrédlová, 9. A

Ztracené vzpomínky - pokračování

3. kapitola

Celou noc nemohla Sam usnout. Ležela a převalovala se. Přemýšlela nad tou knihou. Někakým zvláštním způsobem jí byla povědomá. Když konečně ráno usnula, Ellie ji hned probudila.

„Mami, tatínek chce, abych tě vzbudila,“ pronesla a usmála se na ni.

„Dobře, hned tam přijdu,“ ujistila ji Sam a Ellie odběhla dolů.

Sam se protáhla, oblékla si župan a celá rozbolavělá se vydala po schodech do přízemí.

Vešla do obývacího pokoje a usmála se.

Uprostřed pokoje stál Nate a v jedné ruce držel rudou růži a tu druhou měl za zády.

„Všechno nejlepší Sam,“ řekl a objal ji.

„Ale já mám narozeniny až za týden,“ byla překvapená, i když něco podobného tušila.

„Ano a právě v tu dobu pojedeme vlakem z naší společné dovolené.“

„A kdy odjíždíme?“ zeptala se ho.

„Dneska, ve tři hodiny!“ vykřikl a pak tam jenom tak stáli a usmívali se.

(Pokračování na stránce 14)

(Pokračování ze stránky 13)

Takhle velké překvapení nikdy nepřichystal a ani by to od něj nikdy nečekala.

Tato chvíle byla dokonalá. Ona se cítila dokonalá.

A pak jí Nate ukázal to, co měl celou dobu za zády.

Byla to fialová krabička, obvázaná růžovou stuhou, a když ji Sam otevřela, byl v ní stříbrný náhrdelník. Na něm visel přívěšek, polovina srdce, na které bylo napsáno *I lov...* a bylo jasné, že na té druhé je *...e you*

„Ty ho máš taky?“ zeptala se ho.

„Ano,“ ukázal jí řetízek, stejný jako byl ten její.

Usmála se a on ji ho pomohl nandat.

„Jupí! Jedeme na dovolenou,“ zařvala Ellie a vtrhla do pokoje a objala své rodiče.

Mladý muž s hnědými vlasy byl opřený o zábradlí a pozoroval oblohu plnou ptáků. Na obličej mu dopadaly sluneční paprsky a jeho kůže se pod nimi mírně třpytila.

„Blíží se den kulatého slunce,“ pravil sám pro sebe. Za ním něco bouchlo a on se prudce otočil za tím zvukem. Při tom pohybu se mu od černého náhrdelníku odrazil paprsek.

Muž se na přívěšek krátce podíval a zastrčil ho pod kabát a pak šel pozdravit mladíka, který vstoupil do pokoje.

Celou cestu k němu si opakoval to, co bylo na náhrdelníku napsáno.

...e you.

Všichni tři seděli ve vlaku, který právě vyjížděl z nástupiště.

Byli sami v kupé.

Nate si vyndal knížku a začal si číst a Sam se ani nemusela na Ellie dívat, aby zjistila, co chce dělat ona.

Šáhla do kapsy batohu a vytáhla deník. Otevřela ho a spustila.

Vzbudily mě paprsky, které proudily skrz díru ve stanu. Promnula jsem si oči a otočila se na Jamese, ale ten už tam nebyl.

Vstala jsem a vyšla ven.

„Dobré ráno,“ pozdravila mě holka s dlouhými červenými vlasy.

„Dobré,“ usmála se na mě a pak odešla za hnědovlasou dívkou, kterou jsem viděla včera.

Rozhlédla jsem se, ale Jamese jsem nikde neviděla, a tak jsem se vydala k těm holkám.

„Ahoj,“ zkusila jsem se usmát, ale nejspíš je to vyděsilo nebo jsem aspoň čekala, že je můj úsměv vyděsí.

Abychom si to vyjasnili, nejsem moc hezká. Mám havraně černé vlasy, které věčně trčí všude kolem. Oči mám moc tmavé, takže splývá zornice s duhovkou. Závídím těm, co mají výrazné oči, a dokonce se mi líbí i taková ta šedivá mlhavá barva. Obličej mám plný pih. Můj nos by se neměl ani jmenovat nos, protože je hrozně malý. Výškově jsem malá a ne zas tak hubená. A k tomu jsem totální šprtka. Kombinace, jak se patří. Zmínila jsem se, že jsem nikdy neměla kluka, asi jo, když jsem říkala, že jsem nikdy nedostala pusy, ale to jsem trochu odbočila, zpátky k tomu ránu.

„Tak já si jdu ještě lehnout,“ řekla ta rusovláska a vyšla směrem k jednomu ze stanů.

„Já tě nechápu,“ pronesla si pro sebe ta s hnědými vlasy.

„Já jsem Samantha Rouder.“

„Já vím,“ řekla hnědovláska a pak se zarazila, protože si uvědomila, co řekla a dodala, „já jsem Sarah, Sarah Smith.“

„Já jsem Mary-Jane Blockwall,“ zařvala Mary-Jane ze stanu.

„Chceš něco k snídani?“

Přikývla jsem a ona mi podala krajíc chleba.

Později se k nám přidala i ta se špinavě blond vlasy, která se mi představila jako Sofie May.

Zatímco se Sarah jsem se bavila v pohodě, na Sofii bylo vidět, že mě moc nemusí. Nejspíš nebyla nadšená z toho, že

jsem tu nová.

A když jsem dojedla chleba, došlo mi to, co se stalo včera, ale vůbec mi nešlo se na to zeptat Sarah, a tak jsem se raději zeptala na něco jiného.

„Kde je James?“

Ukázala někam do lesa. „Jdi pořád rovně a najdeš ho, ale neříkej mu, že jsem ho prozradila.“ Vyrasila jsem tím směrem.

Ušla jsem asi 100 metrů, když jsem došla na mýtinu.

Z tří čtvrtin byla ohraničená lesem a z té poslední strany byl kamenný sráz. Těsně u jeho okraje seděl James a hrál si s něčím na ruce. Pomalu jsem se vydala k němu. Došla jsem až tam a všimla si, že si hraje s malým plamínkem na dlani.

Strčil do něj prst a pak ho ucuknul bolestí.

Sedla jsem si vedle něj a rozhlédla se. Před námi se rozprostírala nekonečná louka, občas byl někde rybník nebo strom. A uprostřed toho všeho stál černý hrad. Trošku mi to připomínalo, jako by někdo vzal hrad ze středověku, celý ho obalil platinou a pak namaloval černou barvou. Rozeznala jsem mrňavoučké strážce, které byly z mého úhlu velcí asi jako mravenci.

„Jediná věc, kterou jsem zde pochopila, byl chleba a i ten se mi zdál dost podivný.“

„Čekal jsem, že ke mně ráno přiběhneš s vyskočenou žílou na krku a budeš se mě na tohle ptát jako šílenec, ale ty jsi v pohodě, překvapila si mě.“

„Víš, tohle je pro mě jako splněný sen. Celý život čtu příběhy o světech, které neexistují, a tajně doufám, že se tam někdy dostanu. A teď bych podle tebe měla být na nějaké jiné planetě jménem Vorayl. Myslím, že dokážu být dost trpělivá, abych si na odpověď počkala. Stejně je to všechno jen moje fantazie.“

„Ty si pořád myslíš, že tohle není skutečné, že se ti zdá jenom živý sen?“

„Ano.“

„Kolikrát ti musím říkat, že...“ větu nestačil doříct, protože se za námi ozval hrozný jekot.

„Mary-Jane,“ řekl a vyběhl zpátky do tábora.

Zvedla jsem se hned za ním, ale byl o hodně rychlejší.

Doběhla jsem teprve, když už bylo všechno v plném proudu.

Na tábořiště zaútočilo obří bůhví co.

Nedokázala jsem určit, co to bylo. Mělo to čtyři dlouhé nohy, zakončené ostrými drápy. Tělo bylo mohutné a celé opeřené. Hlava byla obrovská oproti tělu a zakončená dlouhou tlamou, ze které kapaly sliny, a ocas to mělo dlouhý, hodně podobný tomu ještěřčímu. A nejdivnější bylo, že byl celý bílý.

Dívala jsem se, jak James a ostatní bojovali se sedmi démony, či co to bylo. Všichni bojovali dýkou, kromě Sarah, která k boji používala meč. Koukala jsem se, jak Sofie s Jamesem zabili společně jednoho démona. Byla jsem z toho tak zaskočená, že jsem si nevšimla, že se z boje jeden démon odtrhl a teď míří přímo ke mně. Zpozorovala jsem ho, až když byl přímo u mě.

Chtěla jsem vykřiknout, ale pamatuji si, že jsem tehdy měla sucho v puse. Ten démon po mně seknul drápem. Ten prošel mým ramenem a přišpendlil mě k stromu, který byl hned za mnou.

Sykla jsem bolestí, ale víc ze mě nevyšlo. V rameni mi pulzovala bolest a po ruce mi stékaly potůčky krve.

Zasáhl mě tepnu.

Pomalu se mi zavíraly oči bolestí a úbytkem krve. Jenže ten démon nejspíš nechtěl, abych omdlela, a tak mě kopnul do nohy, ve které mi křuplo.

Další nával bolesti mě donutil oči otevřít.

„Konečně získáme Rosaline,“ zařval a začal mě škrábat po krční tepně. Zase jsem začala omdlévat.

Z posledních sil jsem zkusila zařvat. Kupodivu se něco ozvalo. Byl to jenom krátký výkřik. A pak najednou ta těžká váha démona zmizela a já se svezla na zem. Pamatuji si, že mě ještě James chytil za bradu a dokola mi opakoval: „Neomdlívej!“

Ale jeho hlas se mi pomalu ztrácel a pak už si nic nepamatuji.

Autorka: Kačka Půlkrabová, 8. A

KOLOBĚŽKIÁDA

Na parkovišti u Panské skály se ve čtvrtek 24. 4. 14 konala další koloběžkáda, kterou pořádala ZŠ a MŠ Prácheň.

Děkujeme Městu Kamenický Šenov a BESIPu za poskytnuté drobné dárky pro všechny účastníky a dopravní policii Česká Lípa za odborný dohled a pomoc při organizaci zábavného odpoledne pro mladé "řidiče" koloběžek.

Šárka Půlkrabová - škola Prácheň

Vážení rodiče

Od nového školního roku bude v naší škole pro Vaše děti otevřen taneční obor. Vzdělávacím obsahem budou základy baletní techniky, lidový tanec, současný tanec a improvizace. Nedílnou součástí výuky o krásném a zdravém pohybu a držení těla je i získání základů zdravého životního

ho stylu.

Pro lepší představu a seznámení se s vyučující pořádáme v **neděli dne 8. června** ukázkové hodiny. I při této volné hodině musíme dodržet věkové skupiny, takže se bude jednat o tři lekce:

9.00 – 9.45	5 – 7 let
10.00 – 11.00	8 – 10 let
11.00 – 12.00	11 – 16 let

Volná hodina bude probíhat v hudebním salonku ZUŠ. O podrobnostech se můžete informovat na tel. číslo 607 694 229 u ředitelky školy.

Základní umělecká škola Česká Kamenice

Trocha historie nikoho nezabije

ČÍM ŽILO MĚSTO PŘED DVACETI LETY?

Výtah z Šenovských novin – červen 1994

Městská rada po výběrovém řízení vybrala jako nájemce koupaliště v dolní části města p. Egernajera a Jandoše. Nájem byl zřízen smluvně na 5 let. Fungování koupaliště mělo proběhnout již v červnu.

Rada se rozhodla zneprůjezdnit přístup na bývalou skládku pod Šenovský vrchem sypaným valem. Důvodem byli neukáznění občané a firmy, které tam neustále vozily odpad. Rada se také zabývala depozicí odpadů, aby se zabránilo neustálému plnění

kontejnerů odpadem, který tam nepatřil a za který město muselo na skládce platit pokuty.

Schválena byla oprava kapličky pod Panskou skálou nákladem cca 12 tis. Kč z fondu kulturních památek (tj. darů obyvatel).

Městské zastupitelstvo uveřejnilo informaci, že se město 26. dubna 1994 stalo majitelem akcií největší společnosti ve městě, akciové společnosti Lustry. Z fondu národního majetku bylo na obec převedeno 8911 akcií, tj. 3% majetku.

Kateřina Zaťková

Jak plyne čas ...

STARÉ FOTOGRAFIE Z NAŠEHO OKOLÍ

RABŠTEJN

Podzemní továrna z II. světové války. Koncem srpna 1944 byl v Rabštejně zřízen koncentrační tábor - pobočka KT Florensborg, jehož vězni byli určeni k ražbě podzemních štol. Během 8 měsíců vězni vyrobili 17 500 metrů čtverečních plochy, chodby v délce 4,5 km. Po válce objekt

převzala ČSA a sloužil jako podzemní sklad ženíjního materiálu. V 90. letech armáda odsud odchází. Podzemí je nepřístupné. V Janské v této době vzniká občanské sdružení Rabštejn, které následně

zpřístupnilo veřejnosti část podzemních štol a instalovalo zde expozici, která dokumentuje zajímavou historii tohoto místa.

Drahomíra Liptáková

Jak plyne čas ...

Historie popisných čísel, osudy, domy, ulice v našem městě

Vzpomínky na... Další různé provozovny

**Buch- und Musikalienhandlung
Anton Seidel, Steinschönau**
Kamnitzer Strasse 507 Telefon Nr. 19
Buchbinderei und Papierhandlung

empfiehlt sich zur Lieferung von Büchern, Noten
und Werken, sowie Zeitschriften, Mode-Blättern,
Radiozeitungen usw.

Lager von Büchern, Zeitschriften, Mode- und Handarbeits-
Heften usw. - Nichtlagerndes wird schnellstens besorgt!

Anton Seidel Kamenický Šenov

Knihy- obchod s hudebninami
Kamenická ulice č. p. 507, tf. 19

Knihvazačství a papírnictví

Nabízí knihy, notová díla, časopisy, módní listy, rozhlasové
noviny atd.

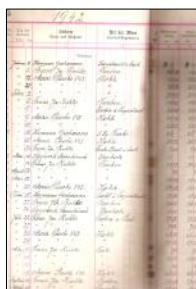
Sklad knih časopisů, sešitů módních a ručních prací atd.

Zboží, které není na skladě, bude urychleně dodáno.

Umístění: Kamenická č. p. 507

Pro pamětníky: kartonáž pan Radimský,
po roce 1945 J. Radimský nár. spr. fy. A. Seidel,
později papírnictví, cukrárna, hračky.

Nyní kartonáž p. Svoboda

**Anton Seidel
Buchbinderei und
Papierhandlung
Steinschönau**

**Josef Lukas
STEINSCHÖNAU**

EIGENE ERZEUGUNG
VON PELZWAREN UND KAPPEN,
GROSSES LAGER MODERNER HÜTE

Josef Lukas

Kamenický Šenov

Vlastní výroba kožešin a čepic
Velká nabídka moderních klobouků

Umístění: nám T. G. M. č. p. 274

Pro pamětníky: trafika

Josef Dünnebier, Steinschönau

Sonnebergerstraße 41

mechan. Tischlerei

Möbellager

Übernahme von Bauten und aller in mein
Fach schlagenden Arbeiten in solider Ausführung

Josef Dünnebier Kamenický Šenov

Slunečná č. p. 41

Mechanické truhlářství

Sklad nábytku

Provedení staveb a všech prací mé profese
v solidní kvalitě.

Umístění: Palackého č. p. 41

Pro pamětníky: truhlář pan Řehák

Schenker & Co., Steinschönau

INTERNATIONALE SPEDITION

Spezialsammelverkehre nach Hamburg,
Triest, Paris, London, New York etc.

Trockene Lagerhäuser. Rollfuhrdienst.

Besorgung von Auslandsfahrkarten.

Schenker a CO. Kamenický Šenov

Mezinárodní zasilatelství

Speciální doprava tam i zpět – Hamburk, Terst, Paříž, Londýn,
New York atd.

Suché skladištní domy. Služby na otočku.

Zajištění zahraničních jízdének.

Umístění: náměstí T. G. M. č. p. 25. Zbourán.

Pobočky této firmy sídlí v každém větším městě. Hlavní sídlo
bylo v Praze. Schenker a spol. a. s. Praha

Pro pamětníky: Velmi dlouhou prázdný dům, při prvních májích
vždy ozdoben z oken břízkami a při provazolezeckých atrakcích
vedlo lano od tohoto domu ke stožáru.

Čerpáno z archívů F. a J. Brzkových

Hana Brzková

Drahomíra Liptáková

Naše okolí - Místa, která pohladí JANOV

Půvabná vesnička Janov leží na hranici národního parku České Švýcarsko. Rozprostírá se na skalní plošině nad údolím řeky Kamenice a Janovského potoka. Byla dávným sídlem vorařů a tkalců. Patřila do českokamenického panství Kinských. Po cestě mjííme zachovalé a krásně opravované roubené domky s hrázděnými patry, barokní kapli Jana Křtitele a konečně vidíme cíl své cesty – novou kovovou 33 metrovou rozhlednu. Okolí rozhledny je krásně upravené, nová rozhledna stojí v květinami zaplaveném parku, který obklopuje střed obce, kde stojí Obecní úřad a Obecní knihovna.

Součástí tohoto parčíku je dětské hřiště s hracími komponenty jinde nevidanými. Rozhledna je od úterý 17. 12. 2013 volně přístupná. Slouží veřejnosti celoročně a má neomezenou provozní dobu. Není zde trvalá obsluha. Zaparkovat můžete v sousedství areálu Golfu Janov. A nyní vzhůru nahoru po točité konstrukci. Zdatný návštěvník jistě vyběhne točité schody, jimiž je vidět hloubka pod sebou a nemusí mít obavy, že se mu zamotaná hlava cestou dolů opět nerozmotá. Sice je dnes vítr a rozhledna se trochu chvěje, ba i malinko kymácí, ale ten výhled stojí za to, a to již od okamžiku, kdy rovnou pod nohama spatříme korunu nádherného velikého platanu. Při dosažení vrcholové plošiny (pokud nás závrať nezažene opět dolů) uvidíme Děčínský Sněžník, krásný výhled je i na Stříbrné stěny a známou Pravčickou bránu i na okolní obce, obklopené pečlivě upravenými loukami a poli. Vidíme i známou siluetu stolových hor v Sasku - Lilienstein a Kö-

nigstein. Dálce kraluje Růžovský vrch, naše severočeská „Fudžijama“, i část Lužických hor. Až se tají dech. Krásný pohled, krásná země a záchvěv pýchy nad půvabem krajiny pod sebou nás odvděčí za krkolomný výstup až nahoru na rozhlednu. Dole si můžete v automatu

zakoupit pamětní minci s vyobrazením právě zdolané rozhledny. Okolo vás přejdou golfisté na své sousední, velice pečlivě upravené golfové hřiště. Na druhé straně stojí menší zámček. Je tu čisto a klidno. V blízkosti obce se nacházejí divoké pískovcové útvarry, hluboké rokle a rozlehlé lesy. Překrásné okolí nabízí celou řadu možností pro cyklistiku i pěší turisty. Vracíme se stejnou cestou na obec Růžovou, ale odbočujeme směrem na Bynovec. Při hlavní cestě je zde odbočka k další stavbě, která stojí za zhlédnutí. Větrný mlýn holandského typu. Odbočka vede po levé straně do lesa a je zde nepřehlédnutelný ukazatel. Za ukazatelem, u pískovcové skály, stojí smírčí kříž, udajně na památku sedláka zde zemřelého. Dál po lesní široké cestě dojdete k opečovávanému větrnému mlýnu, který stojí v náramně dobře udržované zahradě. Děčínsko patřilo k místům s největším výskytem vodních a větrných

mlýnů. Jen zde, v okolí Růžové, stály mlýny čtyři! V okolí Janova jich bylo pět. Tento mlýn nyní slouží jako penzion. Od roku 1896 u něho stávalo obytné stavení.

Vestavěný motor umožňoval práci i za bezvětrí. Mlýn byl v činnosti až do roku 1945. Je zajímavý svým pětiramenným větrným kolem s lopatkami, které je v současné době pouze nefunkční ozdobou. Sice dnes není příznivé počasí a občas i lehce prší, ale v létě tu musí být překrásně. Velmi doporučujeme tento koutek severu Čech k celodennímu výletu. Obce, kterými projíždíte, nabízejí řadu velmi atraktivních restaurací a menších občerstvení. Jsou tu k vidění dobře udržované a lidmi považované drobné sakrální památky i krásně opravené kostely. Na konci ještě mjííme po léta opuštěný a zanedbávaný rybník v Nové Olešce, nyní neuvěřitelně pěkný a čistý. My, co jsme zvyklí navštěvovat pouze monumentální Pravčickou bránu, nebo vysoké pískovcové věže, které nám nabízí většina turistických příruček, budeme příjemně naladění z tohoto laskavého drobného výletu, který nám na dlouhou dobu zahřeje duši.

Milena Kramářová
Drahomíra Liptáková

CO VŠE SBÍRAJÍ LIDÉ, CO ŽIJÍ V NAŠEM MĚSTĚ

Pan Libor Pečený – sběratel starých fotografií

Fotografie pana Libora Pečeného máte možnost v našich novinách zhlédnout velmi často. Velmi ochotně vždy vyhovějí prosbě o zapůjčení. Sběratelství je velmi pěkný koníček, a tak jsem požádala o krátké zasvěcení do historie vzniku jeho sbírky.

Co vás vedlo ke sbírání fotografií našeho okolí?

Před přibližně 6-7 lety jsem dostal od známého z Nového Bora malou sbírku pohlednic Kamenického Šenova a Kytlic. Moc se mi tito černobílí "2D" papíroví svědci minulosti místa kde od dětství žiji, líbili a to mne přivedlo k myšlence, abych svou počínající filokartistickou sbírku začal sám aktivně rozšiřovat. Začal jsem se tedy více zajímat o to, kde a jak zkušeni a dlouholetí místní i mimošenovští sběratelé nové přírůstky do své sbírky získávají. Jaké byly a jsou technologie tisku. Kdo a v jakém období pohlednice vydával atd. Získat některé důležité informace nebylo vůbec lehké, neboť každý sběratel si své postupy a cesty vedoucí k rozšiřování sbírky pochopitelně pečlivě chrání.

Jak dlouho rozšiřujete svou sbírku?

Jak jsem již odpověděl v první otázce. Přibližně 6-7 let. Do té doby jsem věnoval naprostou většinu svého volného času svému dlouholetému koníčku - plastikovému modelářství a fotografování leteckých dnů po celé Evropě. Sběrání pohlednic mi tak užitečně vyplní podzimní a zimní čas mezi posledním zářijovým a prvním květnovým leteckým dnem.

Spolupracujete s dalšími sběrateli?

S ostatními sběrateli samozřejmě spolupracuji. Jen v Kamenickém Šenově se místopisné filokartii věnuje více než 10 lidí, a když připočítám i sběratele z jiných částí republiky, vychází mi pěkně dlouhý zástup sběratelů se stejným místem sběratelského zájmu, jako mám já. Někdy je spolupráce srdečná a přátelská, někdy více méně diplomaticky řečeno - korektní. Přeci jenom každý sběratel je přesvědčen o tom, že té či oné vzácné či raritní pohlednici se bude nejlépe "dařit" právě v jeho sbírce.

Jak velká je již vaše sbírka?

Má sbírka obsahuje již několik set exemplářů nejen Kamenického Šenova, ale i Kytlic, České Kamenice, Prysku, Práchné a pevnostního opevnění Šluknovska a Děčínska z konce třicátých let 20. stol. - tzv. Schöberlinie.

Máte nějaký oblíbený okruh?

Soustředím se zejména na Kamenický Šenov a jeho nejbližší okolí. Z finančních a časových důvodů již bohužel ani nelze jinak. I když, pravda, někdy zakoupím pohlednici z místa, kde jsem v minulosti trávil nezapomenutelné prázdniny, základní vojenskou službu, či místa odkud pocházeli mí prarodiče.

Kde a jak fotografie získáváte?

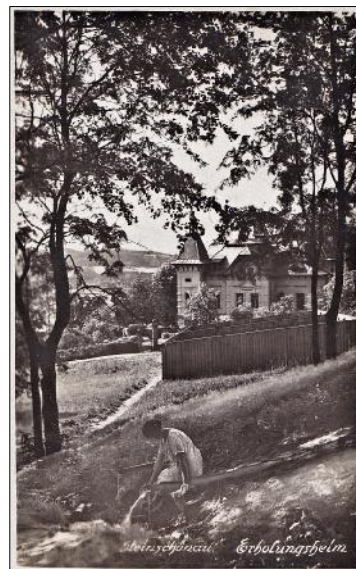
Nejčastějším "zdrojem" získávání nových pohlednic je již Internet. Tím ale nechci v žádném případě zavrhnout klasické pátrání po starých půdách a poptávání se u známých a starousedlíků. Ti mívají často opravdové poklady, za které internetoví překupníci a šmelináři, kteří sběratele-srdcaře předběhnou,

chtějí mnohdy nepochopitelně nadsazené částky. Nejlepší přírůstky své sbírky jsem ale nezískal koupí či výměnou, ale darem od známých, jak svých rodičů, tak i prarodičů, za což všem velmi děkuji. Dnes bohužel nestačí pouze jednou dvakrát za měsíc zajet na nejbližší burzu starožitností a "půdních nálezů" a náležitě se "zásobit", ale sběratel lačný nového přírůstku musí trávit opravdu dlouhé chvíle i prohledáváním Internetu.

Závěrem bych chtěl rovněž poděkovat mým velkým sběratelským kamenicko-šenovským vzorům pánům Stanislavu Kopecnému, Alfredu Lorenzovi, Jardovi Brzkovi a Karlu Hružkovi za mnoho velmi příjemných a podnětných chvil strávených nad našimi sbírkami, podpořených napečenými domácími dobrotami a vynikajícími poctivými griotkami. I o tom sběratelství totiž je. Sejit se a dokázat, že dobré sousedské vztahy ani v dnešní době nejsou jen prázdná fráze.

Děkuji za pěkný rozhovor.
Drahomíra Liptáková

Tavba v K. Šenově. Konkrétně Pramen Žába. Místo kde sedí ona neznámá dívka je to, kde je umístěna hlava vodníka.

Kytlice-Falknov. V levé části snímku stojí nyní penzion Jitřenka s vietnamskou večerkou

Šenovští podnikatelé pod lupou - Paní Jana Janatová – Zelená hospůdka

Otevřeno každý den od 16.00 hod, v letních měsících od 15.00 hod

Adresa: Smetanova č. p. 442,
471 14 Kamenický Šenov

Nápoje a občerstvení

U nás se můžete těšit z velkého výběru teplých i studených nápojů a občerstvení.

Skvělá atmosféra

Nechte si k jídlu i decentně zanotovat.

Kvalitní kuchyně

Staročeské speciality i kulinařské novinky.

(Pokračování na stránce 19)

(Pokračování ze stránky 18)

Příjemná obsluha

S úsměvem jde všechno lépe :-).

1. Kde jste se narodil/a, odkud pocházíte?
Narodila jsem se v Ústí nad Labem. V roce 1995 jsem se přistěhovala do Kamenického Šenova.
2. Co jste vystudovala nebo čím jste se vyučila?
Vyučila jsem se prodavačkou oděvů.
3. Jak jste se dostala k podnikání?

V roce 1994 jsem se rozhodla jít vlastní cestou, a to PODNIKÁNÍ.

4. Řekněte nám něco o svém podniku, jak se vám daří, jestli vás práce ještě baví?

V domě, kde bydlím, byla malá hospůdka, která byla v roce 1962 uzavřena. Krůček po krůčku jsem opravovala starý dům a připravovala obnovení hospůdky. 1. 12. 2009 měla Zelená hospůdka své nové otevření.

5. Kolik let už podnikáte v Kamenickém Šenově?

V Kamenickém Šenově podnikám přibližně od roku 1996. Měla jsem v mém domě malý potravinářský obchůdek a potom v ZŠ bufet pro děti.

6. Podnikat v Kamenickém Šenově je těžké, jak s tím bojujete? Kolikrát už jste to chtěla takřkajíc „pověsit na hřebík“?

Podnikání v Kamenickém Šenově je opravdu těžké, ale já se snažím a mám chuť do práce.

7. Jak nahlížíte na zdejší konkurenci?

Má konkurence? Je tu, ale každý to děláme po svém. Já to dělám snad dobře, ráda a mám z toho radost. Zelená hospůdka má své stálé hosty, za které jsem moc ráda.

8. Jak se snažíte propagovat svůj podnik? Co proto děláte?

Už jsou to dva roky, co jsem udělala z hospůdky, „hospůdku NEKUŘÁČKOU“. A světe div se, i v Kamenickém Šenově to funguje. Přijďte se podívat. Je úžasné posedět v nezakouřeném prostředí.

9. Myslíte, že je přínosem pro vaše podnikání dokončení cyklostezky?

Dokončení cyklostezky je určitě fajn. Šenovští cyklisté do hospůdky pravidelně chodí.

10. Chcete do budoucna něco změnit, plánujete nabídnout zákazníkům něco nového?

Hospůdka je mé dítě! Stále se snažím vylepšovat a pořád je co. Ráda bych Vás pozvala na malé nakouknutí do Zelené hospůdky.

Kateřina Zaťková

Kultura a společnost

Uteklo to jako voda

KLUB ŽEN slavil, vzpomínal, ale hledí i do budoucna...

Sešly jsme se dne 15. 5. 2014 v 15.00 hodin, abychom společně zavzpomínaly na den 15. 5. 2000, kdy vznikl náš Klub žen. Uplynulo tedy patnáct let od doby, kdy na ustavující schůzi, za účasti patnácti žen, byla za předsedkyni klubu zvolena paní Olga Pröllerová. Je to až neuvěřitelné, ale naše „mamá“, jak jí často říkáme, nás vede až dodnes! Shodly jsme se na tom, že číslo 15 je asi naše osudové. Je pravda, že za ta léta se členky v klubu obměnily.

Některé nás z důvodu úmrtí navždy opustily, ale některé jsou pamětnice.

V posledních letech se počet členek ustálil na čísle 28. Protože i vedení města usoudilo, že patnáct let činnosti klubu je záslužných, přijal naše pozvání pan starosta, místostarosta a paní Machová, a tuto událost s námi přišli oslavit.

Paní Machová, pan Tořl a naše členka paní Komárová se zasloužili o malou výzdobu zasedací místnosti, což nás velice potěšilo.

Předsedkyně klubu ve svoji zprávě zhodnotila uplynulé roky. O činnosti klubu informujeme čtenáře ŠL průběžně. Scházíme se pravidelně, jednáme, pořádáme besedy, kulturně se vyžíváme, jezdíme na výlety po krásách naší vlasti, chodíme na výstavy, do divadla, vzděláváme se, tvoříme, pomáháme při dobročinných akcích, ale i v rámci našich možností na akcích pořádaných radnicí. Po vyslechnutí zprávy o činnosti klubu, pan starosta vyzdvihl setrvání předsedkyně ve funkci

(Pokračování na stránce 20)

(Pokračování ze stránky 19)

a předal jí krásnou kytici s přáním úspěchů v dalších letech. Připojila se i naše členka paní Hovorková, která rovněž poděkovala předsedkyni za její vlídnost a pracovitost a předala jí malou klubovou kytičku. Protože ve zprávě předsedkyně byly uvedeny všechny výlety v minulých letech, ptali se zástupci města s humorem, kde jsme vlastně ještě nebyly.

Jak pan starosta, tak i kulturní pracov-

upečené, ať již sladké, či slané. Jako při každé zábavě došlo i na vtipy. Těmito nás zahrnula samotná předsedkyně. Ale zapojil se i pan starosta, který se svým vtipem trefil do tématu. Pustily jsme si i hudbu. Ale protože si máme stále co povídat (a to je dobře), nic z poslechu nebylo. Jsme živelné „kluboženky“ a tak už to asi zůstane.

Marie Kučerová, klubový zpravodaj

nice nás seznámili s nadcházejícími akcemi ve městě.

Přislíbily jsme pomoc, když bude potřeba. Také jsme přislíbily pomoc při údržbě nově upraveného parku na náměstí. Po oficiálním ukončení programu schůze nám pan starosta spolu s panem místostarostou popřáli k svátku matek a předali nám kytičky. Poté jsme si společně připili na zdraví a spolupráci a pustili se do občerstvení, které jsme si samy přichystaly. Byly to samé dobroty doma

Naši senioři

Klub důchodců

oslavil svátek matek za přítomnosti pana Kučery, Jecha a paní Machové. Představitelé města předali všem přítomným matkám kytičku a popřáli hodně zdraví a pohody do dalších let. Potom proběhla beseda s přítomnými. Nakonec senioři poděkovali vedení města za přízeň, kterou nám věnují.

Bělota Alois

službou, opékání buřtů. Pobyt se všem účastníkům velice líbil a spokojenost byla ještě větší. Rád bych poděkoval všem účastníkům za dobrou atmosféru.

Jsem přesvědčený, že to nebyla poslední společná akce.

Bělota Alois

Klub seniorů Česká Kamenice uspořádal ve dnech 19. - 26. 4. relaxační pobyt v Jeseníkách - Vrbno pod Pradědem. Tohoto pobytu se účastnili také senioři z Kamenického Šenova v počtu 14 účastníků z celkového počtu 56. Ubytování jsme byli ve 2 a 3 lůžkových pokojích, stravu jsme měli polopenzi. Oslavili jsme taky příchod jara (Velikonoce) pomlázkou a večer zábavou. Během pobytu jsme absolvovali výlety po okolí. Navštívili jsme Jeseník, Rejvíz, přečerpávající elektrárnu Dlouhé Stráně, Polsko, Zlaté Hory, Krnov a Praděd. Těchto výletů se zúčastnili všichni přítomní. Po večerech jsme měli besedu s Horskou

SLAVNOSTNÍ PASOVÁNÍ DĚTSKÝCH ČTENÁŘŮ NA RYTÍŘE KRÁSNÉHO SLOVA

Základní škola a mateřská škola Kamenický Šenov - Prácheň

ÚTERÝ 6. KVĚTNA OD 13.30 HODIN

Zprávy z knihovny

Nové knihy

Naučná literatura:

Orey C. – zázračná síla kávy
 Lederer J. – Jan Palach
 Losos L. – Historický nábytek
 Huss F. – Vídeňský císařský dvůr
 Syruček M. – Záhada brdských lesů
 Doležalová A. – Kuchařka – zapékané pokrmy
 Vondruška – Život ve středověku

Beletrie světová:

Gaibraith R. – Volání kukačky
 Castro A. – Gonzaga
 Nesbo J. – Červenka

Wood B. – Had a hůl
 Irving J. – Rok vdovou
 King S. – Čtyři roční doby
 Clancy T. – Cílená hrozba
 Brown S. – Smrtelné nebezpečí
 Caspari S. – Laguna plameňáků
 Scanlan P. – Město života, město žen
 Sandford J. – Nutná oběť

Česká tvorba:

Urban M. – Přišla z moře
 Brabenec V. – Denver
 Vondruška V. – Ještě že nejsem kat
 Cimický J. – Tisíc jiskerek na noční obloze
 Kupka J. – Válečná nevěsta
 Stančík P. – Mlýn na mumie

Bauer J. – Rožmberské dědictví
 Pačutová I. – Vykupitel duší
 Dušek M. – Dáma na telefon
 Jakoubková A. – Manžel v domě není pro mě

Dětská literatura:

Riordan J. – Bohové Olympu
 Havelka S. – Se Čtyřlístkem kolem světa
 Flanagan J. – Hraničářův učeň 12. Díl
 Barbie Perlová princezna
 Horst J. – Záhada mloka
 Sheffler U. – Detektiv Klubko
 Jennings T. – Svět přírody
 Webb H. – Lily a zářiví draci

Šenovský sport

Biatlonu se nadále v regionu daří

Vítězná šňůra biatlonistů pokračuje dál. 26. a 27. dubna se konal na střelnici v Boleticích Memoriál Ludvy Vojtky.

Z úspěchů začneme těmi, kteří zvítězili, jak v sobotu, tak i v neděli. V kategorii přípravky dívek Adéla Vašáková, v kategorii žáků 10 – 11 let Kuba Munzar, v kategorii dívek 14 – 15 let Nika Majchrová a kategorii žen C Šárka Půlkrabová. Jednoho vítězství dosáhli Zátka Josef, Jitka Gittlerová, Jana Gittlerová, všichni přidali ještě umístění na stupních vítězů v druhém závodě. Na stupně dosáhla i Týna Sihelníková, byla druhá a třetí a také se na třetí místo probojoval Jirka

Rozsypal. Druhé a třetí místo pro sebe získal Honza Zátka v mužích B. Začínají se zlepšovat i další, ale konkurence je těžká, a tak je úspěchem i šesté místo Patrika Majchera, sedmé Honzíka Zátky, čtvrté místo Milana Vašáka.

3. 5. jsme odjeli v omezeném počtu. Vzhledem k předpokládanému počasí někteří zůstali doma - na regionální závod do Rožkopova. Tady jsme poměřili síly se silnými kluby z Harrachova a Jilemnice. Neztratili jsme se. Všichni, kteří se závodů zúčastnili, byli na stupních vítězů. Vítěznou cestu závody nepřerušili.

(Pokračování na stránce 22)

(Pokračování ze stránky 21)

la Nika Majcherová, vyhrál Pepa Zátka, druhý skončil Kuba Munzar a na třetím místě byly Adéla Vašáková a Jitka Gittlerová.

11. 5. měl přijít vrchol regionální sezony - závod v areálu SKP Jablonec v Břízkách – soupeři ze středisek Jablonce, Jilemnice, Harrachova, závodníci ze Středočeského kraje, v kategoriích do-

rostu a juniorů závodníci z Polska. Už v dopoledním závodě se dařilo. Vyhrála Adéla Vašáková, ve vítězných závodech pokračovala Nika Majcherová, v kategorii žáků 12-13 let se na stupně dostali dva zástupci klubu Josef Zátka a Jirka Rozsypal. Kuba Munzar byl druhý, stejně tak druhá byla Šárka Půlkrabová. V odpoledním závodě opět zvítězila Nika Majcherová, vyhrál Kuba Munzar, Jana Gittlerová,

třetí byla Týna Sihelníková. Na konci května čeká závodníky klubu biatlonu ještě jeden dvoudenní závod v Plzni a pak cesta do Starého Města pod Landštejnem na první celostátní pohár v letním biatlonu. Věříme, že forma vydrží i na boj s republikovou konkurencí.

Jan Půlkrab

BĚH KAMENICKÝM ŠENOVEM

8. května, jako už pravidelně každý rok, se scházíme u prácheňské školy. Bude další ročník běhu Kamenickým Šenovem. Po dohledání všech historických dokumentů jsme došli k počtu předcházejících ročníků do roku 1990 (bylo jich 28) a přidání ročníků nových (11), je jasné že letos běžíme 38. ročník. Jak už naznačovaly předcházející závody Českolipské ligy, můžeme čekat hodně závodníků. Jejich počet se před startem hlavního závodu na 6 km ustálil na počtu 173.

Tím byl překonán rekord z roku 2012, kdy jsme závodili ve městě. K naší radosti se scházeli po ránu hlavně děti. Od těch nejmenších až po dorostenky. V 10.00 hod. vystartovali nejmenší a pravidelně po 10 minutách další, vždy o dva roky starší. Po startu nejstarších žáků, žákyň a dorostenek byl počet startujících 99 závodníků. Během vyhlášení dětských a žákovských kategorií se rozrostl i počet

startujících hlavního závodu. Na 6 km okruh vystartovalo 77 dorostenců, juniorů, mužů a žen všech věkových kategorií.

Z domácího pořadajícího klubu se na stupně vítězů dostali Adéla Vašáková, Josef Zátka, Nika Majcherová a Týna Sihelníková. V hlavním závodě pak Jana Gittlerová vyhrála kategorii žen nad 35 let. Absolutními vítězi letošního ročníku se svými výkony stali Kateřina Loubková z klubu Eleven Rubena Cvikov a v mužích Míla Honců z Nového Města nad

Metuj.

Děkujeme všem členům biatlonového oddílu a všem ostatním dobrovolníkům, kteří se podíleli na zdárném průběhu závodu.

Děkujeme Městu Kamenický Šenov za finanční podporu závodu a místostarostovi Zbyňkovi Jechovi za aktivní účast na závodě.

Děkujeme škole na Práchni za zapůjčení prostor pro zázemí závodu.

Jan Půlkrab

Aleš Košťál vybojoval SK OLYMP Fitnessu na MS v benčpresu čtvrté místo

Letošní Mistrovství světa v benčpresu masters federace IPF proběhlo ve dnech 17. až 19. dubna v anglickém Newcastleu. Samotné sportovní klání se odehrávalo v kongresovém sálu hotelu Holiday Inn, který byl taktéž oficiálním hotelem závodů. K vidění zde bylo mnoho kvalitních výkonů, národních, evropských i světových rekordů. Celá soutěž byla velice dobře připravena, jak pro závodníky, tak pro diváky. Už samotná skutečnost, že sportoviště i ubytování ve stejném hotelu bylo pro závodníky velice příjemné.

Aleš se na toto MS kvalifikoval vítězstvím na únorovém Mistrovství ČR, kde zvítězil v novém českém rekordu 220 kg. V Anglii

Aleš závodil ve své váhové kategorii do 83 kg a na základní pokus si nahlásil 215 kg. Tento tzv. „zajišťovací pokus“ Aleš zvládl a na druhý pokus nahlásil 225 kg,

kterým by se posunul na bronzovou příčku. Váhu Aleš sice vytlačil, ale tříčlenný rozhodcovský sbor 2/1 pokus neuznali pro technickou chybu. Třetí pokus o stejné váze byl nad Alešovy síly, což znamenalo konečné čtvrté místo. Vítězství si odvezl finský závodník za 235 kg, druhý skončil maďarský závodník s 230 kg a bronz bral francouzský závodník s 225 kg. Družstvo České republiky skončilo na celkovém pátém místě z celkového počtu 18 zúčastněných států. V této době se Aleš připravuje na ME v benčpresu, které se bude konat začátkem srpna v Plzni.

Iva Drobná

CYKLISTIKA - "Závody MÍRU" v Kamenickém Šenově

Kolem roku 1947, když se zrodil u cyklistických nadšenců v Československu a v okolních zemích nápad pořádat mezinárodní etapový cyklistický Závod MÍRU: "Varšava-Berlín-Praha" a kdy dokonce jeden z prvních ročníků vyhrála naše cyklistická LEGENDA - Jan Veselý, se zahájila historie 40ti let MEGA celospolečenských oslav konce 2. světové války, konce německého fašismu, nadvlády Adolfa Hitlera a desítek milionů mrtvých - v rámci Májových oslav začátkem května spolu s oslavami Svátku práce. I v Kamenickém Šenově probíhaly oslavy 1. a 9. máje s tisícovými průvody, našimi a ruskými vlajkami v oknech domů, "Internacionálou", hymnami + proslovy na zaplněném náměstí. Občané, školy i skláři z Kamenického Šenova vyzdobili domy a okna, vzali si vlajky, transparenty a MÁVÁTKA a vyšli do ulic na oslavy. Již od časného rána zněly, hlučely a vyhrávaly všemi ulicemi - celým Šenovem z městského rozhlasu (tlampačů) pokrokové a revoluční písně - také však krásné KMOCHOVY POCHODY. V centru náměstí Kamenického Šenova stál obrovský rudý transparent, kde bylo napsáno: "SE SOVĚTSKÝM SVAZEM NA VĚČNÉ ČASY A NIKDY JINAK!". A to se psaly ještě nedávno roky 1958 až 1989. Vojenské přehlídky, alegorické vozy, šenovský dechový orchestr, pokládání VĚNCŮ na hroby padlých hrdinů (dole u kostela) s lampionovými průvody k oslavám osvobození Československa Sovětskou (rudou) armádou od německých OKUPANTŮ.

Cyklistické ZÁVODY MÍRU, ve kterých nejlepší sportovci absolvovali za 10 dní na bicyklech vždy až 1200 km, projížděly zeměmi Východní Evropy a měly etapová města v Polsku, v Československu a v Německu. Při těchto cyklistických svátcích závodila výběrová 6ti členná reprezentační družstva amatérských sportovců z ČSSR i všech ostatních mnoha evropských a světových zemí a bylo ctí a cílem každého cyklisty - zajet si jako reprezentant "Varšavu". No a celkem 6 ročníků průjezdu Závodu Míru měl možnost sledovat v Kamenickém Šenově Ota Vejskal, který se ve svém aktivním sportovním životě i pokusil, aby se tohoto Závodu také směl zúčastnit jako sportovec - cyklista. Tyto sportovní spektakly měly na starosti doslova tisíce pořadatelů zajišťujících překrásně vyzdobenou trať, sváteční průjezdy městy, uzavírání silničního provozu, stovky policistů, lékařů, rozhodců, mechaniků, trenérů a Národní výbory, které celou trať slavnostně vyzdobily našimi a rudými - ruskými vlajkami (viz fotografie z Kamenického Šenova 1982 r.). Dojíždělo se do cíle na atletické, fotbalové a spartakiádní stadiony, kde fandilo i 10000 fanoušků. V našem městě se vždy týden před průjezdem ZM položily na všechny silnice extra asfaltové koberce, aby

závodníci nejeli K. Šenovem po kostkách a okraje trati a chodníky byly pak lemovány tisíci mladých jarních břízek ozdobených fábory, bílými holubicemi a vlajčkami. I Československá TELEVIZE natáčela záznamy i přímé přenosy z etap, časovek, premií a dojezdů do cíle etapových (krajských) metropolí. Děti a pracující byli uvolněni ze škol a ze zaměstnání, aby vyšli do ulic pozdravit sportovce. Naše Země toho pamatuje mnoho a tyto kapitoly patří určitě k těm radostnějším. Mnoho jsme museli dělat, co jsme třeba ani nechtěli, ale oproti těm desítkám VÁLEK a hrůz v naší historii bylo povinné fandění s MÁVÁTKY jen lehkým "čajíčkem". Cyklistický Závod MÍRU, největší, nejslavnější amatérský, nejlegendárnější a nejdelší etapový závod v historii, se přestal jezdit s nástupem Václava HAVLA. Nevím, netuším a nechápu, co Václavovi HAVLOVI na míru a na květnovém sportovním klání vadilo, ale já jako sportovec bych dal cokoliv, abych se mohl jako reprezentant této země na tomto klasickém květnovém sportovním SVÁTKU - ZM podílet coby závodník a cyklista! Ale žádné cyklistické závody se tu už nejezdí (Bohemie, Č. Kamenice, Benešov n./Pl., Nový Bor, Rumburk, Děčín, Lovosice, Doksy, Česká Lípa, atd.). Ruské vlajky se vyměnily na stejných stožárech za vlajky Evropské UNIE a místo ruských častušek nám hrají americké písně. Jak Jan Werich říká: ".... a jede se dál močalem černým podél bílých skal..."

Ota Vejskal

ČESKOLIPSKO – STOMATOLOGICKÉ POHOTOVOSTNÍ SLUŽBY

ORDINAČNÍ HODINY soboty, neděle, svátky od 8.00 – 12.00 hodin

ROZPIS – ČERVEN 2014

neděle 1.6.

MUDr. Dita Lacinová

Purkyňova 1849, Česká Lípa

tel. 728 209 220

sobota 7.6.

MUDr. Přemysl Černý

Osvobození 446, Kamenický Šenov

tel. 487 767 614

neděle 8.6.

MUDr. Andrea Jelínková

Havlíčková 443, Česká Lípa

tel. 487 723 127

sobota 14.6.

MUDr. Přemysl Prstek

Revoluční 164, Stráž pod Ralskem

tel. 487 851 705

neděle 15.6.

MUDr. Kristýna Hejnová

Havlíčková 443, Česká Lípa

tel. 487 723 127

sobota 21.6.

MUDr. Jiří Kraus

Malá 1167/22, Česká Lípa

tel. 487 834 603

neděle 22.6.

MUDr. Ilona Tulisová

Revoluční 164, Stráž pod Ralskem

tel. 487 851 360

sobota 28.6.

MUDr. Pavla Antoňová

Bendlava 2236, Česká Lípa

tel. 487 832 131

neděle 29.6.

MUDr. Přemysl Černý

Osvobození 446, Kamenický Šenov

tel. 487 767 614

Svatojánská pouť

Kamenický Šenov Panská skála

Sobota 21.6.2014

14:00 Klaunka Hanka Šikulka (balónková show, tancování, soutěže a další)

od 16:00 a 19:30 vystoupení skupiny VACANCY

17:30 COUNTRY REBELS

21:30 ohňostroj

Lunapark od 20. do 22.6. (autodrom, velký řetězový kolotoč a mnoho atrakcí pro děti, střelnice, aquazorbing) v provozu vždy od 10:00. Bohatý stánkový prodej, občerstvení

Pořádá: Lunaparky Janeček ve spolupráci s Městem Kamenický Šenov

Obrázek nakreslila Adélka Hornová 6.B

Sklářské muzeum Kamenický Šenov

muzejní noc

290. výročí založení tradice výroby svítidel na Kamenickošenovsku

13. červen 2014
17.30 - 24.00 hodin

18.30 hodin - „Mališská pohádka“, divadélko Divmat Nový Bor

19.30 - 20.10, 20.25 - 21.00 hodin
„Lužická tráva“ / hudební vystoupení - bluegrass, country

21.15 - 22.00, 22.30 - 23.15 hodin
„Babubabu“ / hudební vystoupení - alternative-jazz

Výstavka k historii a výrobě svítidel

Prezentace výrobních postupů a svítidel / Preciosa - Lustry, a.s.
Řetizkování / ketlování ověsů

Výtvarná dílna pro děti, malování na obličej

„Maturity 2014“ - výstava maturitních prací žáků SUPŠS Kam. Šenov

Občerstvení; www.muzeumskla.cz

17.30 - 22.00 hodin večerní prohlídka prostor SUPŠS Kam. Šenov

Festival muzejních nocí pořádá Asociace muzeí a galerií ČR s podporou Ministerstva kultury ČR.

PETANGUE

Kdy: 7.6.2014 od 8.30h

Kde: ve Dvořáckově parku

Turnaj ke 120.výročí školství v KŠ, pro hráče od 2-100 let, pořádá MŠ Mistrovická ve spolupráci s městem K.Šenov.

Dobrou mušku, soutěživého ducha a skvělou náladu s sebou!

Přijďte si užít dopoledne!

Kdy: 20. 6. 2014, ve 14:30 a v 18:00

Kde: Kino Hvězda, Kamenický Šenov

Kdo: Žáci a učitelé II. stupně ZŠ

Školní akademie II. stupně ZŠ

Prodej vstupenek bude
upřesněn – začátek června.

MĚSTSKÁ KNIHOVNA
KAMENICKÝ ŠENOV

VELIKÁ PEXESOVÁ SOUTĚŽ

STŘEDA 18. ČERVNA
OD 13.30 HOD

V DĚTSKÉM KOUTKU
NAŠÍ KNIHOVNY.

SOUTĚŽ O PĚKNÉ
KNIŽNÍ CENY
SRDEČNĚ ZVEME

**Státní statek Bílý Kostel s.p. – v likvidaci
Sídlem Žitavská 100, 463 34 Hrádek nad Nisou IČO 18382282
zapsán v obchodním rejstříku vedeného u Krajského soudu
v Ústí nad Labem oddíl A XVIII, vložka 491**

Státní statek Bílý Kostel s.p. v likvidaci se sídlem v Hrádku nad Nisou, Žitavská 100, PSČ 463 34, nabízí k prodeji nezemědělské pozemky :

v k.ú. Kamenický Šenov

st.404/1,813

p.p.č.731,742/1,743/1,760/7,764/3,781/2,784/3,817/1,846/3,849,906/9,917/3,920/3,1145/3,
1224/1,1825/10,1893/3,2278/2,2281,2282/3,2295,2317/2,2317/3,2319/2,2320,2357/2,244
2/4,2715/3,2736

v k.ú. Prácheň

p.p.č. 269/25,269/26

O výše uvedené pozemky můžete požádat, poštou, emailem na adresu :
jakubcova@statnistatek.cz, nebo tel. 604234034.

Mapy najdete na [www.nahlizeni](http://www.nahlizeni.cz) do katastru nemovitosti

Pozemky zájemcům se prodávají formou dražby.

Dražební vyhlášku každý zájemce obdrží 30 dní předem.

Ceny pozemků budou stanoveny na základě znaleckých posudků.

Marie Jakubcová

likvidátorka

KAMENICKÝ A LUŽICKÝ MOTORÁČEK

Kamenický motoráček:

Jede v sobotu a neděli od 28. 6. do 7. 9. 2014

Trasa vlaku	Číslo vlaku
Česká Kamenice11:15 - Kamenický Šenov11:30	Os2404
Kamenický Šenov12:25 - Česká Kamenice12:40	Os2401
Česká Kamenice13:15 - Kamenický Šenov13:30	Os2406
Kamenický Šenov14:25 - Česká Kamenice14:40	Os2403
Česká Kamenice15:15 - Kamenický Šenov15:30	Os 2408
Kamenický Šenov16:25 - Česká Kamenice16:40	Os 2405

Lužický motoráček:

Jede v pátek od 4. 7. do 29. 8. 2014

Trasa vlaku	Číslo vlaku
Česká Kamenice7:15 - Kamenický Šenov7:30	Os2402
Kamenický Šenov7:35 - Liberec10:25	Sp1561
Liberec15:34 - Kamenický Šenov18:30	Sp1560
Kamenický Šenov18:35 - Česká Kamenice18:50	Os2407

Další dvojčíslo Šenovských listů
vyjde 1. 7. 2014
uzávěrka je 15. 6. 2014

Ceny inzerce
1 strana 800 Kč+21%DPH
½ strany 400 Kč + 21% DPH
¼ strany 250 Kč+21%DPH

Šenovské listy v elektronické podobě
na internetu vždy po 20. v měsíci na
www.kamenicky-senov.cz
Náklad 500 ks

Distribuční místa Šenovských listů:

Trafika Nero – náměstí T. G. M.
Pekárna – U zastávky „Náměstí“
Potraviny U Panoušků - ulice Lidická
Městská knihovna - ulice Nová
Pokladna Městského úřadu Kamenický Šenov
Stanislav Blažejovský – pneuservis – ulice
Smetanova
Preciosa Lustry, a.s. – kantýna
Hospůdka „Dřevěnka“ Prácheň
Samoobsluha Prácheň

Šenovské listy, evidenční číslo MK E12267,
redakce: Drahomíra Liptáková, Ing. Klára Machová, Kateřina Zaťková
DTP a tisk: C-PRINT Cvikov

Školní JARMARK

Základní škola a mateřská škola Kamenický Šenov
a SRPŠ Vás srdečně zvou

7. června 2014
14:00 - 18:00
areál školy

Ukázka činnosti policie, hasičů
Projížďka na koni
Útulek pro opuštěné kočky
Skákací hrad s velkou skluzavkou

Stánkový prodej
Ukázka paličkování
Malování na obličej, tetování henou
Živá hudba - p. Sviták
Soutěže pro děti

Vystoupení žáků (flétny, pěvecký kroužek, mažoretky, roztleskávačky)

Beseda o myslivosti s preparátorem Michalem Fišerem a výstava trofejí

Loutkové divadlo "MATÝSEK" s pohádkou o komíníčkovi

Občerstvení zajištěno

